

onafhankelijk studentenblad

veto

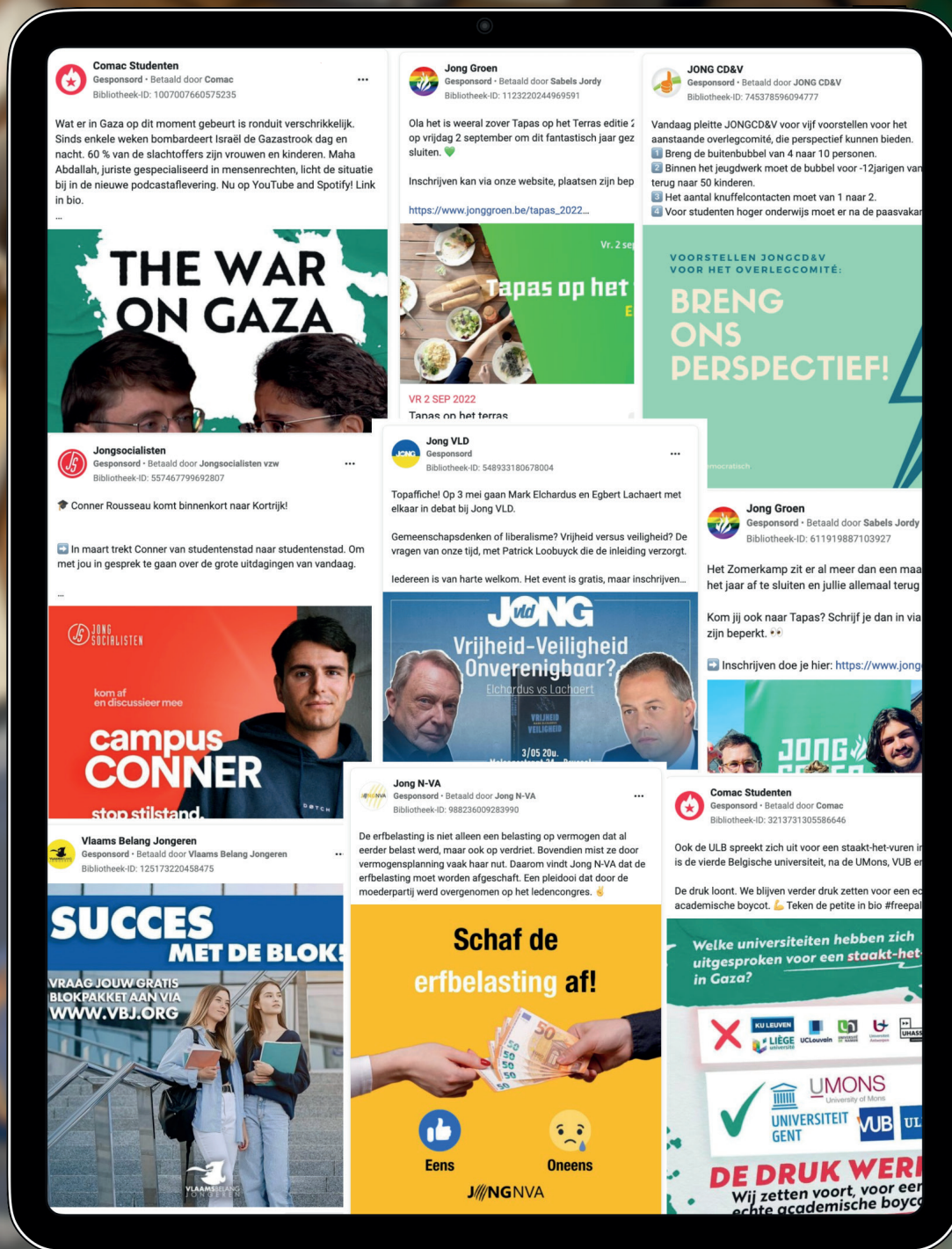
jaargang 50 nummer 6
11 december 2023
tweewekelijks blad
erkeningsnummer p706128
afgiftekantoor Leuven

PB-PP/B-02817
BELGIE(N) - BELGIQUE

Lees het klimaatdossier op

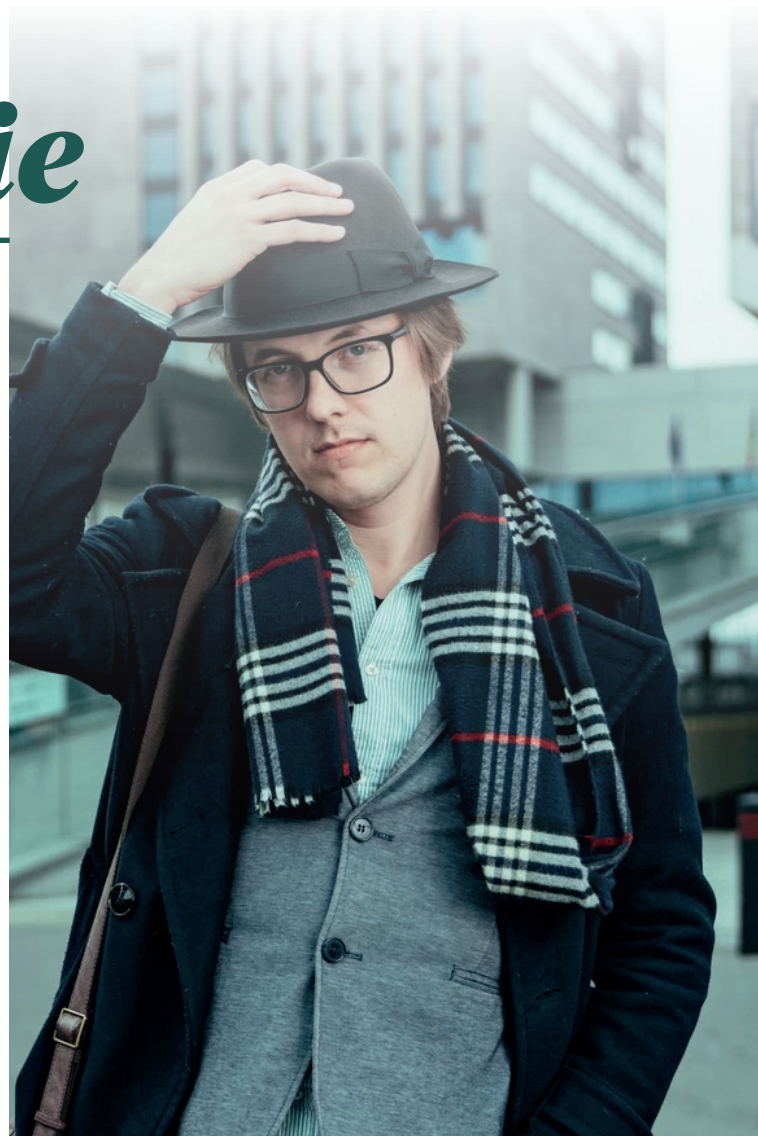
pg. 6-7, 23 en 24-27

€140.000

Ook jongerenpartijen zetten in op
online advertenties

In deze editie

EDITORIAAL

Een voor allen, allen voor het klimaat

De laatste jaren zijn de gevolgen van de klimaatopwarming een steeds vaker besproken onderwerp. Toch komt de verantwoordelijkheid daarvoor nog te vaak bij het individu te liggen, en blijven maatschappelijke structuren onderbelicht.

Vorig academiejaar verkondigde rector Luc Sels nog in zijn openingspeech van duurzaamheid een prioriteit te willen maken. 'Universiteiten hebben een sleutelrol in de transitie naar een duurzamere samenleving', klonk het toen. Besparingen gooiden echter roet in het eten, waardoor dat beleid de nodige slagkracht verloor.

Ook dit academiejaar lijkt er van structurele duurzaamheid nog te weinig in huis te komen. Met de Dienst Duurzaamheid, Green Office en de Ecoteams doet de KU Leuven al aardig haar best om zich bewust te zijn van haar rol als grote speler. We mogen een klimaatbeleid echter niet zomaar verenigen tot enkele losse initiatieven, hoe ambitieus die ook mogen zijn.

Om fundamentele verandering te bekomen, is een holistische visie van cruciaal belang: duurzaamheid zou verdrongen moeten zitten in elk beleidsvoorstel, elk initiatief, elke belegging en elke samenwerking die de KU Leuven aangaat. Een grotere aanwezigheid van duurzaamheidsexperts in grote overlegorganen kan daar een eerste stap in zijn.

Laat ons van duurzaamheid aan deze universiteit een totaalverhaal maken, buiten en binnen de aula

Daarnaast is er nood aan meer transparantie. Het kan nog steeds duidelijker waar het beleggingsgeld van de KU Leuven precies naartoe gaat. De universiteit gaf aan vanaf 2017 niet meer te beleggen in fondsen die enkel investeren in fossiele brandstoffen en brandstofwinning. Toch geeft ze

verder weinig uitleg over de uiteindelijke bestemming van haar middelen.

Bovenstaande neemt natuurlijk niet weg dat ook individuen een verschil kunnen maken. Door zelf ethisch te beleggen, minder dierlijke producten te consumeren en beter na te denken over de oorsprong van onze spullen, kom je al een heel eind.

Maar laten we vooral niet vergeten dat zulke dingen slechts het topje van de ijsberg zijn. We moeten de rol van bedrijven en universiteiten – bij uitstek de instituten die het juiste voorbeeld kunnen geven – in het klimaatdebat in vraag durven blijven stellen. Structurele verandering bereik je immers enkel van bovenaf.

Laat ons van duurzaamheid aan deze universiteit een totaalverhaal maken, buiten en binnen de aula.

Femke Beutels is verantwoordelijke eindredactie. Het editoriaal wordt gedragen door de voltallige redactie.

NAVRAAG 24-27
**Klimaatdossier:
Maarten Boudry** →

INTERVIEW 18-19
**Nieuwe
writer-in-residence:
Maud Vanhauwaert** ←

ANALYSE 8-9
**De Trump van
Argentinië** →

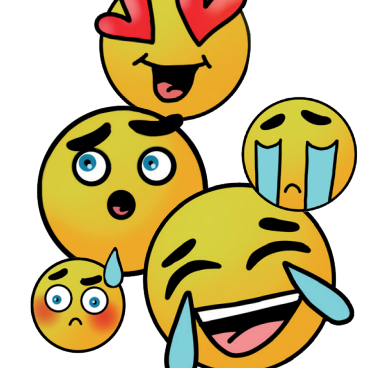

KORTJES 15
**AROUND THE
GLOBE**

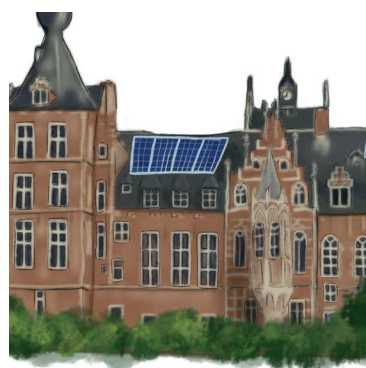
ANALYSE 20-21
**Napoleon:
Hoe schrijf je een goede
historische film?** ↓

ACTUA KORT 4-5
BEELDPAGINA 16-17, 22
CULTIP 19-20
VETO'S KOFFIEHUISJE 28-29
KU LEUGEN 30-31

ANALYSE 10-12
**Jongerenpartijen
zetten in op online
advertenties:
Comac en Vlaams
Belang op kop** ←

ANALYSE 6-7
**Klimaatdossier:
Duurzaamheid
aan KU Leuven** ←

SPLINTER 23
**Klimatopinie:
De ecologische
handafdruk van
studenten kan
gigantisch zijn**

INTERVIEW
KATHLEEN VAN BREMPT

'We hebben al heel wat populisten versleten in de Europese Unie, we kunnen ook wel met Geert Wilders om'

NIEUWS
KOTEN

Hogeschool UCLL verhoogt de prijzen van gesubsidieerde koten

INTERVIEW
TIM MIELANTS

'Mijn films gaan meestal over onzekere, zwakke mannen in een existentiële crisis'

Veto

@veto_be

@Veto_be

Veto

@veto_be

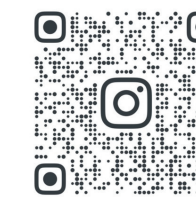
CARTOON VAN DE WEEK
MIRA CARIS

VRAAG VAN DE WEEK:
'Zet jij je kerstboom voor 6 december?'

De meningen zijn verdeeld...
Stem jij volgende keer ook mee?
Volg onze instagrampagina:

@VETO_BE

Wanneer Minecraft morgen politiek is

U' Zoals Dante Vergilius tegenkwam in het midden van een bos om hem te gidsen, zo is Freek hier om mij te gidsen. We gaan *Minecraften*. Zo begon Thierry Baudet, de partijleider van het rechts-conservatieve Forum voor Democratie in Nederland op 15 november een livestream op YouTube. Freek Jansen, een kamerlid met game-ervaring, zou hem daarbij helpen.

De kijker kon volgen hoe Baudet op *Minecraft* een muur zou optrekken tegen de 'Creepers' van Mark Rutte. Die monsters stonden symbool voor vluchtelingen. De livestream is een voorbode voor de aankomende verkiezingen in België, waar sociale media ook een centrale rol zullen spelen. Een kritische zin is daarbij als kiezer cruciaal.

Tussen het graven, bouwen en de n-woorden door, ontkende Baudet de klimaatcrisis, vergeleek hij transpersonen met geiten en ging hij de strijd aan tegen de 'humorloze anti-racismestrijders' die het Sinterklaasfeest verpest zouden hebben.

Die taal kostte Forum voor Democratie waarschijnlijk stemmen aan de PVV van Geert Wilders: Baudets partij behaalde maar drie zetels, de PVV won de verkiezingen. Wilders is uiterst rechts, maar verbrandde z'n vingers minder op het internet.

Deze lente trekt een nieuwe generatie jonge Belgen naar de stembus. Om hen te bereiken zullen ook Belgische politici inzetten op publiciteit op sociale media. Wanneer die een forum zijn voor haat en fake news, is het niet zinvol om de boodschappers eenvoudig weg te zetten als populist.

Het is relevanter om met hen in gesprek te gaan, zoals Jan-Werner Müller stelt in *Wat is populisme?*. De partijen die jongeren een rationeel tegenargument kunnen bieden op radicale ideeën op sociale media, maken alvast kans op één extra stem. Die van mij. ☺

PIETERJAN DOUCHY
Student geschiedenis

ACTUA KORT

Eerste vegan frituur opent de deuren in Leuven

STUDENT Pepas, gelegen in de Naamsestraat, is een volledig veganistische frituur. Ze is de eerste van haar soort in Leuven. Volgens uitbaters Seppe Galicia en Robbe Platteeuw zijn *vegan* frituursnacks de laatste jaren immers zeer in trek.

Het duo moet creatief zijn om voldoende aanbod te kunnen voorzien: 'We moeten een beetje sprokkelen bij verschillende leveranciers, maar in totaal konden we 37 verschillende snacks vinden', vertellen ze aan *Made In Vlaams-Brabant*.

Ook het frituurvet is veganistisch: het duo gebruikt uitsluitend raap- en zonnebloemolie. Ze hebben nog grote plannen. 'Uiteindelijk willen we ook zelf *vegan* stoofvlees en vol-au-vent maken, zegt Seppe. 'Iedereen moet zich hier welkom voelen, ook vleeseters.'

320 koten gaan op de schop, imec neemt gebouw over

STUDENT Er stond de inwoners van residentie Groenveld aan de KU Leuven een onaangename verrassing te wachten: over twee jaar moet de residentie, gelegen naast het wetenschapspark, sluiten. Onderzoeksbedrijf imec gaat de site gebruiken om uit te breiden.

Daardoor verdwijnen er 320 studentenkamers. De KU Leuven verzekert aan de huidige bewoners dat ze volgend academiejaar nog op hun kot kunnen blijven. Dat zou hen volgens de universiteit ruim voldoende tijd moeten geven om andere oorden op te zoeken.

Eind 2025 wordt het gebouw volledig afgebroken. Er komt een zogenaamde *cleanroom* in de plaats. Dat is een speciale ruimte die nodig is om computerchips te ontwikkelen. Imec is al jaren Europese koploper in chiptechnologie.

Acties tegen samenwerking met Israëlische partners stapelen zich op

ONDERWIJS Protestacties tegen de academische samenwerking tussen de KU Leuven en Israëlische universiteiten stapelden zich de voorbije weken steeds verder op.

Betogers van voornamelijk de Leuvense Actiegroep Palestina en de marxistische studentenvereniging Comac protesteerden al aan het rectoraat van de KU Leuven en op het Ladeuzeplein. Een 20-tal leden voerde ook actie in de hal van universiteitsgebouw De Valk in Leuven. Daar vergaderde de Raad voor Internationale Betrekkingen van de KU Leuven.

Ook de fracties van socialistische vakbond ABVV en christelijke vakbond ACV roepen de KU Leuven op om haar samenwerking met Israëlische partners stop te zetten. Dat kondigden ze aan in een gezamenlijk schriftelijk standpunt, en werd voor het eerst gemeld door *Veto*.

Amerikaanse rectoren onder vuur voor antisemitisme

INTERNATIONAAL Afgelopen week werden de rectoren van Harvard, University of Pennsylvania en M.I.T. ondervraagd in een speciale hoorzitting in de Amerikaanse kamer van volksvertegenwoordigers. Dat schrijft *The New York Times*.

De hoorzitting kwam er na kritiek op de universiteiten dat ze onvoldoende optreden tegen toenemend antisemitisme op hun campussen. Sinds het uitbreken van de oorlog tussen Israël en Hamas lopen de gemoederen in het Amerikaanse hoger onderwijs immers hoog op.

Al maanden vinden er acties plaats op universitaire gronden, vanuit zowel pro-Palestijnse als Pro-Israëlische hoek. Na de zitting ontvingen de rectoren bijkomende kritiek van Republikeinse kamerleden vanwege hun 'advocaatachtige' antwoorden. Volgens hen ontweken de rectoren de vragen.'

Vader Sanda Dia schrijft boek over overleden zoon

STUDENT In *Ze hebben mijn zoon vermoord* vertelt Ousmane Dia over zijn liefde voor zoon Sanda. Maar ook 'de kinderen van de Vlaamse elite', klassenjustitie en de KU Leuven zullen aan bod komen.

Het boek werd opgetekend door Thomas Blommaert en wordt uitgegeven door uitgeverij EPO. Zelfs vader Dia's eigen parcours, van Senegal tot België, zal uit de doeken worden gedaan. 'België heeft me alles gegeven. Reuzegom heeft me alles afgepakt.'

Zijn zoon Sanda Dia stierf eind 2018 tijdens een studentendoop van Reuzegom. De achttien leden van Reuzegom werden veroordeeld tot een boete van 400 euro en werkstraffen tot 300 uur. Op maandag 26 februari wordt het boek voorgesteld in De Roma in Antwerpen. ☺

KASPER NOLLET

KU Leuven is duurzaam, maar heeft ze ook oog voor de student?

De uitdaging die klimaatverandering met zich meebrengt is groot, de nodige ambities zijn dat ook. De KU Leuven zette al grote stappen op vlak van duurzaamheid. Een beleid op maat van de student blijft echter uit.

In 2014 stelde de dienst Duurzaamheid van de KU Leuven klimaatdoelstellingen op waarin beloofd werd om tegen 2050 aanpassingen te maken om klimaatneutraal te zijn. 'Vroeger was dat klimaatplan vooral gericht op een lager energieverbruik', zegt Stefaan Saeys van de Directie Technische Diensten van de universiteit. 'Nu ligt de nadruk echter meer op het verlagen van de CO₂-uitstoot.'

Gerard Govers, vicerector voor Duurzaamheid, heeft het huidige beleidsplan mee vormgegeven. 'Het is de grote ambitie om een volledig klimaatneutrale universiteit te worden.'

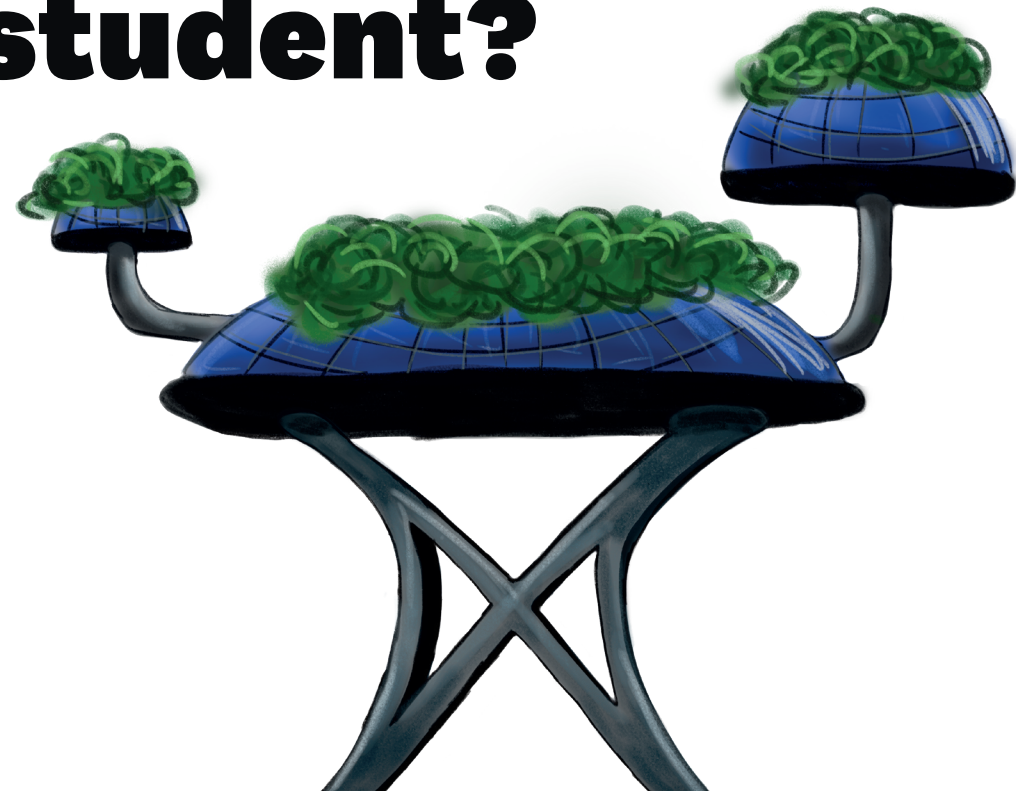
Fossielvrije gebouwen

In de eerste plaats wil de universiteit de eigen uitstoot verminderen, uit bijvoorbeeld de verwarming van gebouwen of het gebruik van elektriciteit. Govers zegt dat nieuwe gebouwen volledig fossielvrij worden gebouwd en oude gebouwen gerenoveerd worden zodat ze fossielarm zijn.

'Zo zijn we zeker dat we tegen 2027 de uitstoot van gebouwen met 60% kunnen verminderen'

Stefaan Saeys, Directie Technische Diensten KU Leuven

'We maken telkens een vijftienjarig plan voor nieuwbouwconstructies en renovaties en houden ons daar consequent aan. Zo zijn we zeker dat we tegen 2027 de uitstoot van gebouwen met 60% kunnen verminderen', voegt Saeys daaraan toe. Al zal de uitstoot naar eigen zeggen nooit volledig verdwijnen, omdat sommige renovaties bij gebouwen die onder beschermd erfgoed vallen, niet zijn toegestaan.

Draagkracht bij professoren

De KU Leuven wil ook de zogenaamde 'scope 3-uitstoot' verminderen. 'Dat is de CO₂-uitstoot die de universiteit indirect maakt. Dat omvat bijvoorbeeld de uitstoot die gemaakt wordt bij de productie van materiaal en de verbruiksgoederen die de universiteit aankoopt, maar ook bij dienstreizen van het personeel met het vliegtuig of de trein', zegt Govers.

'Ik zie geen verandering in het aanbod van de Alma, terwijl dat wel mee de omslag kan maken naar meer plantaardige voeding'

Manuel Sintubin, professor Geodynamica (KU Leuven)

Het is veel moeilijker om die uitstoot te verminderen, maar toch spant de KU Leuven zich in om de mentaliteit van haar personeel te veranderen. Volgens Manuel Sintubin, professor Geodynamica, is die bewustwording er de afgelopen jaren meer gekomen door aanpassingen van de univer-

siteit.

Zo moeten professoren sinds een jaar vliegbijsdragen betalen om hen aan te moedigen om duurzamer vervoer te zoeken en zijn er steeds meer vegetarische maaltijden beschikbaar bij personeelsvergaderingen.

Er wordt ook gekeken naar een compensatie van de uitstoot veroorzaakt door vliegreizen van personeel. Volgens Govers is er wel discussie over dergelijke uitstootcompensatie. 'Er kan moeilijk gegarandeerd worden hoeveel CO₂ er wordt vastgehouden. We kunnen dus niet berekenen hoeveel uitstoot we effectief compenseren. In de plaats daarvan steunen we onder andere projecten om het globale zuiden te helpen met meer duurzaamheid.' Saeys legt de link met het kopen van aflaten: 'Je blijft iets verkeerd doen, maar koopt het af.'

Beleid op maat van studenten blijft achter

Waar de universiteit inzet op duurzaamheid bij personeel, blijft het beleid richting studenten achter. Sintubin licht toe: 'Ik zie bijvoorbeeld geen verandering in het aanbod van de Alma, terwijl het studentenrestaurant op die manier wel een omslag bij studenten kan maken naar meer plant-

aardige voeding. De KU Leuven speelt daar een grote rol in.'

Alma 2 besloot bijvoorbeeld in 2018 om niet meer elke dag vleesmaaltijden in het aanbod te voorzien. Dat besluit moesten zij na hevig protest bij de studenten terugschroeven.

Daarnaast is de moeite die de universiteit doet om de mobiliteit van professoren groener te maken niet terug te vinden bij studenten, al zet de Dienst Duurzaamheid zich volgens Govers wel in om studentenmobiliteit te vergroenen. Dat gebeurt onder andere via het Green Erasmus-initiatief, waarbij studenten worden aangemoedigd om duurzamer op Erasmus te gaan.

KU Leuven wil het belang van duurzaamheid tot bij studenten wil brengen door het meer in het onderwijs in te bedden

Het lijkt dat de KU Leuven het belang van duurzaamheid eerder tot bij studenten wil brengen op het vlak van onderwijs. 'We werken aan een Bachelor of Sustainability, waarin duurzaamheid interdisciplinair aan bod komt. Het zal gaan over zowel het sociale als het wetenschappelijke aspect. Daarnaast willen we het thema aan bod laten komen in alle curricula, van exacte tot humane wetenschappen', vertelt Govers.

Green Office levert duurzame initiatieven

Veel van de beleidsaanpassingen ontstaan in de duurzaamheidsraad. Dat is een adviesraad die bestaat uit academisch personeel, experts en studentenvertegenwoordigers. Volgens Karel Van Acker, hoogleraar aan de Faculteit Ingenieurswetenschappen en de voorzitter van die raad, is het doel een stapsgewijze omschakeling naar steeds meer duurzaamheid.

'Duurzaamheid is een groot thema, waarbij we samen moeten timmeren aan een lange weg',

vertelt Van Acker. Zo heeft de duurzaamheidsraad bijvoorbeeld ideeën gevraagd aan personeelsleden van de KU Leuven die ze zullen gebruiken in de ontwikkeling van hun roadmap naar een klimaatneutrale universiteit.

'De KU Leuven is een grote boot op een grote zee, maar dat zeepil bepalen we zelf niet'

Gerard Govers, vicerector Duurzaamheid (KU Leuven)

Marie Gladines is een studentenvertegenwoordiger in de duurzaamheidsraad die de stem van het Green Office vertegenwoordigt. Green Office is een studentenvereniging gefinancierd door de KU Leuven die concrete projecten opzet en acties voert voor meer duurzaamheid. 'We willen vooral studenten verbinden in hun engagement voor het klimaat', zegt Gladines.

De 'Tap it up!'-campagne is een van die projec-

ten van Green Office. In samenwerking met de faculteiten hebben zij in verschillende universiteitsgebouwen waterkraantjes geïnstalleerd. Zij hebben er bijvoorbeeld ook voor gezorgd dat de standaardzoekmachine op de pc's van de KU Leuven Ecosia is geworden. Die groene zoekmachine plant bomen aan met een groot deel van het geld dat zij via gebruikers krijgen.

Zonder coördinator verder

Sinds dit jaar moet het Green Office het echter zonder voltijdse coördinator doen en valt die taak op het team jobstudenten. Dat is volgens haar nadelig voor de werking op lange termijn van het Green Office, omdat er niemand meer voltijds is om de projecten op te volgen.

Gladines vreest om op die manier enkele projecten mis te lopen. Die beslissing is volgens Gerard Govers echter genomen om de verbinding van Green Office met het bredere verhaal aan de universiteit niet te verliezen. Hij gelooft dat er door die toenemende samenwerking misschien zelfs meer mogelijk is in de toekomst.

Green Office blijft echter draaien en komt nog steeds met nieuwe initiatieven. 'We hebben de podcast "Green Talks", waarin we experts aan het woord laten en zo het gat tussen duurzaamheidsonderzoek en de studenten proberen te dichten', vertelt Gladines. 'Ons einddoel blijft om studenten aan te spreken en betrokkenheid te creëren. Iedereen is bij ons welkom op dinsdagavond in "het KICKhouse" om mee te werken aan projecten.'

Die betrokkenheid van de student is een belangrijke factor in de weg naar een duurzame universiteit. Volgens Karel Van Acker moet iedereen in zijn tijd aan de KU Leuven wel eens in aanraking zijn gekomen met het duurzaamheidsvraagstuk. Govers zegt dat Vlaanderen nog te ver achter staat op vlak van duurzaamheidsbeleid. 'De KU Leuven is een grote boot op een grote zee, maar dat zeepil bepalen we zelf niet.' ☺

WITSER LAURYSSEN
BEELD: SOUSANNA
ZACHARIAN

De Trump van Argentinië

Afgelopen maand werd de extreem rechts-populistische Javier Milei verkozen tot Argentijnse president. Hij is populair onder de jongeren, toch wil hij het ministerie van onderwijs afschaffen. Het valt echter nog te zien of dit hem lukt.

Daar waar in Brazilië de linkse president Lula da Silva onlangs nog een comeback maakte, is sinds 19 november in buurland Argentinië de extreemrechtse Javier Milei verkozen. In 2021 richtte hij de extreemrechtse partij genaamd 'Freedom Advances' op. Pas vanaf dan genoot hij politieke bekendheid, maar met zijn kettingzaagcampagne en zijn populistische standpunten wist hij afgelopen maand 56 procent van de stemmen te winnen.

Het Argentijnse politieke systeem

Sinds 1983 is Argentinië van een militair bestuur overgegaan naar een democratie. In Argentinië heb je momenteel drie verkiezingsrondes voor de presidentsverkiezingen. 'De eerste ronde wordt ook wel de PASOs genoemd', vertelt Mateo*, een student met Argentijnse nationaliteit. Hij legt uit dat dit een simulatie van de verkiezingen is. 'De PASOs kunnen bijvoorbeeld partijen met meerdere kandidaten helpen om er een naar voren te schuiven.'

Bij de PASOs behaalde de populistische Milei maar liefst dertig procent van alle stemmen, wat hem in die ronde tot de kandidaat met de meeste stemmen maakte. 'Ik vermoed dat hij vanaf dat moment pas inzag dat hij daadwerkelijk kans had op de winst en zijn kandidaatschap serieus is gaan nemen', zegt Werner Thomas, professor in de Geschiedenis van Latijns-Amerika aan de KU Leuven.

El loco

Milei groeide uit tot een ware sensatie onder de Argentijnse jongeren. Volgens Mateo komt dat door verschillende redenen: 'Er was hoe dan ook niet zoveel keuze, maar jongeren vinden hem vooral interessant omdat hij in alles overdrijft. Milei is een echte mediafiguur.'

Een bekend voorbeeld is de kettingzaag die Milei als overtuigingsmiddel in zijn campagne gebruikte.

Patricia Morales, professor Master in Ibero- en Ibero-Amerikaanse studies aan de KU Leuven en zelf ook van Argentijnse oorsprong, legt uit: 'Hij probeert daarmee te tonen dat hij alle ongelijkheid en corruptie in de huidige politiek uit de weg wil ruimen.'

'Daarnaast ging een filmpje waarin hij bijna alle ministeries, geschreven op verschillende *post-its*, van een *whiteboard* trok', zegt Mateo. Op die manier deelde hij zijn ideeën op een makkelijke manier met de Ar-

gentijnen.

'Zijn acties zijn natuurlijk heel symbolisch en herkenbaar. Mensen gaan het zich blijven herinneren', vertelt Thomas. 'Dat kan je een beetje vergelijken met de campagne van het Vlaams Belang in 1991, toen ze met een bokshandschoen door Vlaanderen trokken.'

Beide campagnes vertolkten een bepaalde radicale aanpak voor een probleem: zoals de migranten met de bokshandschoen moesten worden aangepakt, wil Milei met de kettingzaag duidelijk maken dat er op radicale manier gesnoeid moet worden in de overheid.

Controversieel

In zijn toespraken pleitte Javier Milei immers consequent voor radicale hervormingen. Hij spreekt zich onder andere uit over het elimineren van de centrale bank en het opheffen van de ministeries van Cultuur, Gendergelijkheid en Onderwijs.

'Zijn acties zijn natuurlijk heel symbolisch en herkenbaar. Mensen gaan het zich blijven herinneren'

Werner Thomas, professor Geschiedenis Latijns-Amerika aan KU Leuven

Binnen het huidige ministerie van Onderwijs is Milei van mening dat studenten zouden moeten profiteren van kosteloos onderwijs, gefinancierd door belastingbetalers. Hij beschouwt hen als slachtoffers van wat hij ziet als staatsindoctrinatie. 'Hij vindt dat overheidsbedrijven te veel geld kosten en meer geprivatiseerd moeten worden', aldus Mateo.

Een afschaffing van het onderwijs zou een radicale verandering betekenen. Argentinië staat namelijk bekend om hun gratis onderwijs aan openbare universiteiten sinds 1949. Sindsdien is haar analfabetisme aanzienlijk verlaagd.

Morales legt uit dat de Argentijnen trots zijn op hun traditionele openbare onderwijssysteem

en het bereikte niveau van wetenschap en onderzoek. Om deze reden vindt ze het 'uiterst tegenstrijdig' dat de meerderheid van de bevolking op een president heeft gestemd die in de campagne de sluiting van CONICET - National Scientific and Technical Research Council of Argentina -, opgericht door een van de vijf Nobelprijswinnaars van het land, voorstelde.

Hoop?

Echter benadrukken zowel Thomas, Mateo als Morales dat er sprake is van een enorme economische crisis in Argentinië. Met een inflatiepeil van ongeveer honderdveertig procent leeft momenteel ruim vijfenveertig procent van de Argentijnse bevolking onder de armoedegrens. 'Mensen voelden zich wanhopig. Uit vermoeidheid kozen ze een nieuwe figuur met een korte politieke carrière, zonder veel rekening te houden met de inhoud van zijn voorstellen, waarvan sommige zeer twijfelachtig waren,' vertelt Morales.

Ondanks de campagnevoorstellen kan CONICET, zoals Morales bevestigt, niet gemakkelijk worden afgeschaft. Ze hoopt dat de academische gemeenschap voldoende ondersteund blijft. 'Daarnaast gaan er waarschijnlijk een aantal van zijn campagnevoorstellen terzijde verschuift worden. Dat zegt Milei zelf.'

'Bovendien heeft Milei geen meerderheid in het parlement en zou hij die wel nodig hebben voor zijn campagnevoorstellen door te voeren', vervolgt ze. Ook blijft ze optimistisch in de Argentijnse traditie, die erin geslaagd is de geldigheid van de democratie te herstellen.

'Daarnaast zou het me niet verbazen dat, als Milei er niet in slaagt de inflatie onder controle te houden en de armoede terug te dringen, er vóór het einde van zijn ambstermijn nieuwe verkiezingen worden aangevraagd', aldus Morales.

Thomas volgt haar, 'Hij heeft inderdaad geen meerderheid, maar Argentinië heeft natuurlijk wel een presidentieel systeem, dus presidenten hebben meer macht.' De toekomst zal moeten uitwijzen in hoeverre Milei zijn radicale uitspraken kan waarmaken.

*Mateo is een gefingeerde naam. ☹

**NOËLLE HABRAKEN EN LARA TURGUT
BEELD: EMILIA VAN DROOGENBROECK**

Jongerenpartijen zetten in op online advertenties: Comac en Vlaams Belang op kop

Met de verkiezingen van 2024 in aantocht, maken ook de Vlaamse jongerenpartijen zich klaar om zielen te winnen voor hun ideologisch programma. Dat doen ze steeds vaker met professionele, al dan niet betaalde communicatie op sociale media.

140.000 euro, zoveel gaven de Vlaamse jongerenpartijen uit aan online advertenties op Facebook en Instagram sinds de verkiezingen van 2019. Dat blijkt uit een analyse van hun uitgaven in de Meta-advertentiebibliotheek door Veto.

Studentenvereniging Comac, de studentenafdeling van de PVDA, steekt er bovendien met maar liefst 100.000 euro aan advertentie-uitgaven sinds 2019. Vlaams Belang Jongeren en Jong N-VA vervolledigen de top drie. De inhoud van jongerenpartijen op sociale media hangt volgens experts nauw samen met hun verhouding tot de moederpartij. Toch zijn de onderlinge verschillen erg groot.

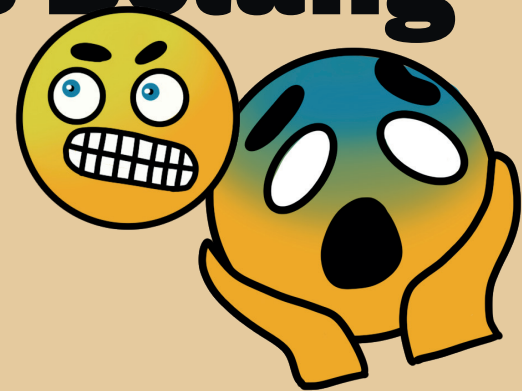
140.000 euro

'Het is een logische evolutie om in te zetten op online advertenties, een trend die zich trouwens in heel de politiek doorzet', vertelt communicatiewetenschapper Brahim Zarouali van de KU Leuven. 'De strategie is zeer in trek en laat partijen toe om rechtstreeks bij de kiezer te geraken.'

'Een filmpje met als insteek "De politiek is corrupt en Jos D'Haese vertelt waarom", zal nu eenmaal aanslaan'

Brahim Zarouali, Communicatiewetenschapper

De voorbije jaren zetten ook jongerenpartijen steeds meer in op online advertenties. Zo gaf studentenvereniging Comac sinds de verkiezingen van 2019 100.000 euro uit aan advertenties. Vlaams Belang Jongeren volgt met 28.000 euro, terwijl Jong N-VA ongeveer 8.000 euro spendeerde.

Het zijn natuurlijk niet de monsterbedragen die hun moederpartijen jaarlijks neerleggen voor online advertenties – Vlaamse partijen zouden daar op het einde van dit jaar immers ruim 5 miljoen euro aan hebben uitgegeven.

'Jongerenpartijen krijgen pas media-aandacht wanneer ze tegen de schenen schoppen van hun moederpartij'

Reinout Van Zandycke, expert in politieke communicatie

De lage uitgaven van de centumpartijen zijn deels te verklaren doordat de analyse enkel de accounts van de nationale jongerenpartijen bekeek. Er is geen rekening gehouden met eventuele aangekochte advertenties door lokale afdelingen. Veel centumpartijen krijgen ook gewoon minder sponsoring van de moederpartij voor online advertenties.

Toch valt een steeds grotere professionalisering op in de PR-campagnes van de jongerenpartijen. Zo hebben koplopers als Comac of Jong N-VA zelfs professionele medewerkers in dienst om die politieke PR mee vorm te geven.

Een noodzakelijkheid, vindt Comac-voorzitter Sander Claessens. 'Sociale media zijn de hedendaagse marktplaatsen voor de jeugd: het is daar dat je ze moet zien te bereiken.' Daarin volgt Filip Brusselmans, voorzitter van Vlaams Belang Jongeren, hem: 'Als jongerenpartij bereik je de klasieke media niet zo gemakkelijk, dus moet je via andere wegen bij je doelpubliek geraken.'

Belangrijk om op te merken is dat Comac niet de enige jongerenorganisatie van PVDA is. 13- tot

20-jarigen kunnen bij Redfox terecht, terwijl dat Comac zich uitsluitend richt op studenten. Naast de 100.000 euro die Comac besteedde aan Meta-advertenties, had Redfox er net geen 40.000 euro voor over.

Verschillen in communicatiestijl

Er vallen grote verschillen op tussen de jongerenpartijen onderling. Zo lijken de extreme jongerenpartijen meer de lijn van de moederpartij te volgen. Vlaams Belang Jongeren delen bijvoorbeeld veel boodschappen over nationale standpunten van de moederpartij, onder meer wat migratie betreft.

Vlaams Belang Jongeren en Comac zijn zo eerder volop het verlengde van hun moederpartijen: ze vertalen de partijstandpunten naar een jonger kiespubliek, maar spreken hun moederpartij zelden tegen. Het valt op dat zulke jongerenpartijen verreweg het meeste besteden aan online advertenties, allicht omdat ze daar passende sponsoring voor krijgen van de moederpartij.

'Het zijn vaak de jongerenpartijen die als vuurtoren de richting blijven aangeven'

Kee Verheyen, co-voorzitter van Jong Groen

Jong Groen en de Jongsocialisten vervullen daarentegen eerder de rol van het 'moreel kompas' van de partij. Ze houden met andere woorden de ideologische vinger aan de pols.

Imani Laenen schreef haar bachelorproef over de sociale mediacommunicatie van politieke partijen. 'Het valt op dat de meer extreme partijen vaker geneigd zijn om hun standpunten uitgebreider te expliciteren dan de traditionele partijen', vertelt ze. 'Ze haken vaker in op wat de andere partijen zeggen, terwijl die andere partijen de sociale media zoals TikTok veeleer gebruiken om luchtige inhoud te verspreiden.'

Toch waarschuwt communicatiewetenschapper Zarouali dat die inhoud niet altijd voldoende nuance bevat: 'Veel partijen spelen slim in op het feit dat jongeren vaak vatbaarder zijn voor spraakmakende filmpjes die op TikTok en dergelijke passeren', vertelt hij. 'Een filmpje met als insteek "De politiek is corrupt en Jos D'Haese vertelt waarom", zal nu eenmaal beter aanslaan dan wanneer premier De Croo een genuanceerd verhaal komt vertellen op sociale media.'

Toon

Hoe een jongerenpartij – of eender welke andere partij – communiceert, hangt volgens expert in politieke communicatie Reinout Van Zandycke grotendeels af van de voorzitter: 'Je kan niet enkel spreken van "de jongerenpartij", de houding van de voorzitter is van doorslaggevend belang', vertelt hij. 'Net als bij de moederpartijen zorgt een sterk centraal gezag ook voor rechtlijnige communicatie naar buiten toe.'

De jongerenpartijen hebben zo als het ware

'schermgezichten' die vaker terugkeren. Zo is de figuur van Jong N-VA-voorzitter Jeroen Bergers belangrijk voor de toon die de jongerenpartij aanslaat. Ook bij Comac speelt voorzitter Sander Claessens een voorname rol in de advertenties.

Jongerenpartijen die hun eigen klemtonen leggen in vergelijking tot de moederpartij, vallen het meeste op, vertelt Van Zandycke: 'Jongerenpartijen krijgen pas media-aandacht wanneer ze tegen de schenen schoppen van hun moederpartij. Ze zijn vaak de luis in de pels.'

Jong N-VA-voorzitter Jeroen Bergers erkent dat die communicatiestrategie werkt, maar probeert die niet te vaak te gebruiken: 'Intern moet je sterk staan en samen een standpunt innemen, om daar dan gezamenlijk over te communiceren.'

De Jongsocialisten daarentegen vervullen vaker wel dan niet ook de rol van moreel kompas van de moederpartij. Zo hadden ze openlijk kritiek op Conner Rousseau na diens racistische uitspraken, in tegenstelling tot de rest van de partij. 'Uiteraard moet je tegen de schenen kunnen trappen van de moederpartij', vertelt voorzitter Oskar Seuntjens. 'Als je ziet dat een jongerenpartij als Jong N-VA

louder de partijlijn uitdraagt, ben je verkeerd bezig', vindt Seuntjens.

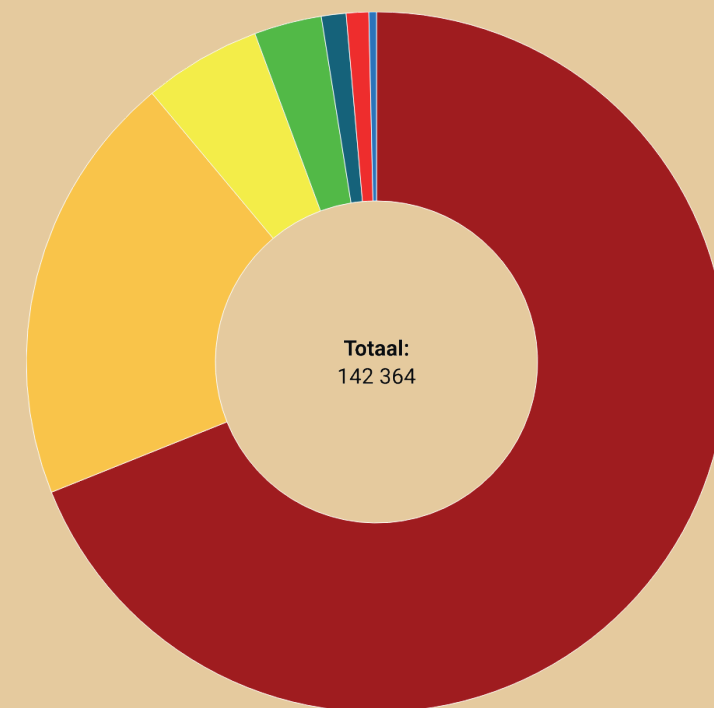
Ook Jong Groen is vaak kritisch voor moederpartij Groen, bijvoorbeeld toen regering-De Croo werd veroordeeld voor het schenden van de mensenrechten omdat ze geen opvang kon bieden aan migranten. 'Als jongerenpartij heb je de luxe om niet aan compromissen te moeten denken', vertelt Kee Verheyen, co-voorzitter van Jong Groen. 'Sommigen noemen dat dan naïviteit, maar wij zien dat als inhoudelijke vrijheid. Het zijn vaak de jongerenpartijen die als vuurtoren de richting blijven aangeven.'

Advertentie-uitgaven aan Meta

Uitgaven van Vlaamse jongerenpartijen aan Meta-advertenties van april 2019 tot en met november 2023

■ Comac (98 135) ■ Vlaams Belang Jongeren (28 462) ■ Jong N-VA (7 735) ■ Jong Groen (4 439) ■ JONGCD&V (1 623) ■ Jongsocialisten (1 473) ■ Jong VLD (497)

Grafiek: Veto • Bron: Meta-advertentiebibliotheek • Gecreëerd met Datawrapper

Volgers van jongerenpartijen op sociale media

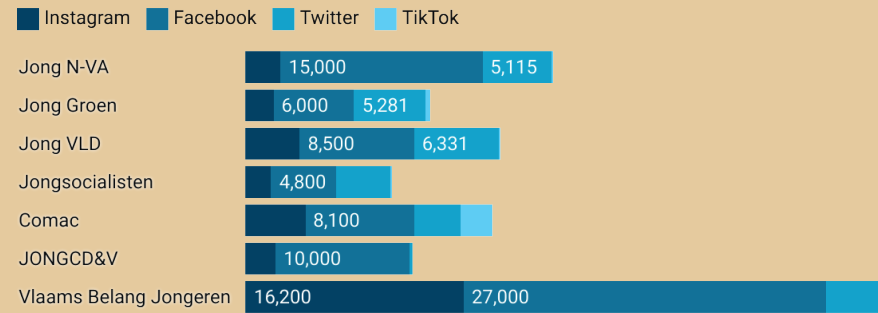

Chart: Veto • Created with Datawrapper

Financiering

Wat financiering betreft zijn de Vlaamse jongerenpartijen grotendeels afhankelijk van de financiering van de moederpartijen, aangezien de officiële subsidies aan jongerenpartijen enkele jaren geleden werden afgeschaft. Zeker voor de kleinere jongerenpartijen vormt dat een uitdaging.

Die moederpartijen geven vaak een vast bedrag aan dotaties, maar daarnaast kunnen de jongerenafdelingen ook projectsubsidies aanvragen. Voor de Jongsocialisten – de jongerenafdeling van Vooruit – is dat zelfs de enige manier om aan sponsoring te geraken.

De manier waarop een jongerenpartij wordt gefinancierd, heeft rechtstreeks invloed op haar inhoud. Projectsubsidies zijn immers een strategisch middel, vindt Bergers van Jong N-VA: 'Door enkel met projectsubsidies te werken, houdt de moederpartij strakke controle. De acties – en dus ook standpunten – moeten dan worden goedge-

keurd door de moederpartij, anders volgt er geen geld.'

Oskar Seuntjens, voorzitter van de Jongsocialisten, erkent het mogelijke risico daarvan, maar nuanceert het: 'Tot nu toe hebben wij daar nog nooit last van gehad.'

Verder verwerven jongerenpartijen middelen uit de verkoop van promotiemateriaal, lidgelden of fondsenwerving. 'Wij krijgen dan wel sponsoring van de PVDA, toch zamelen we jaarlijks vooral zelf veel geld in door lidgelden of fondsenwervingen om activiteiten goedkoper te maken', vertelt Claessens van Comac.

Maar voor de PR zetten de jongerenpartijen doorgaans vooral de sponsoring van de moederpartij in. Jong N-VA heeft twee stafmedewerkers in dienst die zich met communicatie bezighouden. Ook Comac heeft enkele professionele medewerkers in dienst. Hun filmpjes zijn dan ook gemaakt met professionele apparatuur.

'Wanneer je ziet dat een partij als Vlaams Belang

jaarlijks meer dan een miljoen euro investeert in online advertenties, dan heb je nu eenmaal een sterk tegengeluid nodig', vindt Claessens. Die professionaliteit laat hen daarbij toe om kort op de bal te spelen in de communicatie. Comac slaagt erin heel snel in te spelen op gebeurtenissen in de actualiteit met vers PR-materiaal.

Voor Jong Groen daarentegen zijn grote advertentie-uitgaven geen optie omwille van budgettaire redenen. 'Maar we zien dat ook gewoon als een bodemloze put: je kan daar eindeloos in investeren vooraleer het echt iets opbrengt', vertelt Verheyen. Voor haar is het daarnaast belangrijk dat de jongerenpartij een leerschool is voor al wie zich graag met PR bezighoudt. Organische, niet-betaalde inhoud geniet zo haar voorkeur. ☺

Lees verder op [veto.be](#).

ROBIN GEUKENS EN KASPER NOLLET
BEELD: FREYA CARIS EN ROBIN GEUKENS

Factcheck: zijn de porties friet in Alma kleiner sinds het gebruik van potjes?

Sinds dit academiejaar maken de populaire Alma-vestigingen gebruik van potjes voor het opdienen van frietjes. Menig student vroeg het zich al af: zijn de opgediende porties daardoor kleiner dan vroeger? Zoals het serieuze studentenjournalistiek betaamt: hoog tijd voor een grondige factcheck.

We stelden Alma-CEO Tom Mestdagh een vraag die bij veel studenten al maanden op de lippen brandt sinds het invoeren van de frietpotjes in onder meer Alma 1: zijn de porties frietjes daardoor kleiner geworden?

'Bij de vernieuwing van de "look and feel" van Alma 1 zijn we tevens overgeschakeld naar de "nieuwe" huisstijl van Alma voor het porselein', schrijft Alma-CEO Tom Mestdagh in een schriftelijke reactie.

De huisstijl is niet 'nieuw', aangezien ze eerder al is ontwikkeld. Ze wordt telkens geïntroduceerd

bij een nieuwe vestiging of na de verbouwing van een bestaande vestiging. 'Zo werken Gasthuisberg, Alma 2, De Valk, Esat, 2 en Quadrivium al meerdere jaren met dit type porselein', aldus Mestdagh.

'Look and feel'

De porties zijn volgens de CEO dus niet kleiner, de nieuwe aanpak heeft louter met de nieuwe 'look and feel' van Alma te maken. 'De klanten kunnen nog steeds gratis frietjes bijhalen bij het nuttigen van een hoofdschotel', vertelt Mestdagh,

'dat is niet veranderd!'

Studenten mogen er dus gerust in zijn dat ze nog steeds evenveel waar krijgen voor hun geld. 'Ondanks het feit dat Alma het tegengaan van voedselverspilling hoog in het vaandel draagt, heeft het daar niets mee te maken, maar wel alles met beleving', besluit Mestdagh.

Wat beleving betreft: laat ons voor de rest wel hopen dat de prijzen binnenkort eindelijk weer wat zullen dalen. ☺

KASPER NOLLET

Alma-maaltijden op de korrel #2

Welke Alma-maaltijden zijn de moeite waard? In deze reeks neemt *Veto* telkens drie maaltijden in verschillende Alma-vestigingen op de korrel. In deze editie gaan we voor de tweede keer langs in Alma 1.

Koninginnenhapje met slaatje en frietjes

Vol-au-vent: het is de duurste maaltijd die je kan krijgen in de Alma. Maar is die de 7,50 euro wel waard? Wel als je geen tijd hebt om te koken en het gerecht van die dag niet lust, maar wat kwaliteit betreft, scoort de maaltijd wel een beetje laag.

Het gerecht wordt samen met een salade en een krokant bladerdeegje opgediend. De salade proeft eerder droog, omdat die een kruidenmix met wortelreepjes en geen sla bevat. Het bladerdeegje is wel heel lekker. De vol-au-vent zelf viel wat tegen, aangezien de balans tussen saus en kip ver zoek was.

Het bord dat je krijgt ligt vol saus, maar de kipfilet is duidelijk ondervetegenwoordigd en ligt er maar wat versnipperd bij. Daarnaast zijn er bijna geen champignons te vinden. Maar voor de prijs krijg je genoeg te eten. Over het algemeen is het koninginnenhapje een veilige optie voor wie de andere gerechten in de Alma niet lust.

Romige tomatensoep met broodje

Voor mensen met een kleine maag of degenen die liever op veilig spelen is dit een goede staple: soep! In ruil voor de luttele prijs van 2,60 euro kun je in Alma 1 kiezen uit romige tomatensoep of een andere soort. Voor een halve euro extra kun je er nog een klein stokbroodje bij krijgen. Is het gerecht slechts een noodoplossing of ook echt de moeite waard?

Als er één ding gezegd kan worden over de romige tomatensoep, dan is het dat ze allerm minst uit een blik lijkt te komen. Ze heeft een bovengemiddeld goede smaak en bevat daadwerkelijk stukjes tomaat. Op dat vlak is deze soep dus zeker een upgrade van je roycsoepje op kot. De temperatuur kan wel variëren van goed heet tot gemiddeld warm.

De halve euro voor het afbakbroodje dat even goed uit de Aldi had kunnen komen, is dan wel weer een vrij bedenkelijke investering. Het was best droog en iets te hard gebakken. Het is echter niet verplicht om een broodje bij je soep te nemen, dus dat is een afweging die je kan maken.

De volgende keer dat je vrienden je meeslepen naar de Alma en je eigenlijk geen frieten meer kan zien, dan weet je nu de oplossing: neem een soepje!

Gehaktballetjes in tomatensaus met boontjes

De naam van deze maaltijd klinkt alvast goed: gehaktballen, wie kan daar nu tegen zijn? Toch moeten we vaststellen dat we enigszins teleurgesteld waren met dit avondmaal. Om te beginnen zijn de gehaktballen zelf eerder droog en klein. Voor je het weet heb je ze al op, terwijl je nog op je honger zit.

Daar komt dan bij dat de saus overdreven romig is. Het is dan wel tomatensaus, maar de tomatensmaak wordt zeer hard verdrongen door de room. De saus voelt bijgevolg flets en goedkoop aan. En er is geen ontsnapping aan: de minzame bedienden gieten de saus – met alle goede bedoelingen van dien – over heel je maaltijd heen.

Helaas kunnen ook de boontjes het niet goedmaken. Ze zijn zwak qua smaak en ogen erg waterig. Gelukkig laat Alma je nog de keuze voor frietjes, in de plaats van de puree. Ook al is de puree meer dan degelijk, toch wordt haar ware potentieel ontnomen door de slechte saus en fletse boontjes. Kortom, er zijn betere maaltijden te vinden in de 5-euro prijsklasse.☺

KASPER NOLLET, FREYA CARIS EN RADIN AGHELI
BEELD: KASPER NOLLET

In de Ierse hoofdstad Dublin gebruiken meer en meer studenten het openbaar vervoer naar hun campus, studenten in Qatar zoeken naar duurzame oplossingen voor klimaatopwarming en in Utah worden studenten gemotiveerd om te debatteren over moeilijke thema's.

Qatarese universiteit zoekt naar duurzame oplossingen

Qatar is een van de vele landen die geconfronteerd worden met de gevolgen van de klimaatopwarming. De Universiteit van Qatar engageert daarom 23.000 studenten in hun Center for Sustainable Development om oplossingen te zoeken op gebied van voeding en drinkbaar water. De studenten zoeken naar initiatieven om voedselverspilling te minimaliseren, de uitstoot van broeikasgassen te verminderen en voedingsafval te converteren naar biobrandstoffen.

Een van de veelbelovende initiatieven is een serre op zonne-energie in de Qatarese hoofdstad Doha. Die zorgt voor een boost in het veiligstellen van voedsel. Het prototype werd gebouwd in 2018 met het oorspronkelijke doel om tekorten van conventionele serres in Qatar op te vullen.

Daarbovenop is het Agricultural Research Station van de universiteit bezig aan een project om voedselresten te verminderen en om te zetten in natuurlijke kunstmest. Als dat project zou slagen, kan dat een grote invloed hebben op het land. Zestig procent van het stedelijk afval in Qatar bestaat immers uit voedingsresten.

Meer Ierse studenten nemen het openbaar vervoer

Zowel studenten als personeelsleden van het Trinity College in Dublin wandelen en fietsen minder naar de campus dan voor de coronapandemie. Dat blijkt uit een interne enquête. Vooral de cijfers in verband met fietsen zijn sterk gedaald: van 22% in 2011 naar 9% dit jaar.

Studenten nemen vaker het openbaar vervoer naar hun campus. Professor Brian Caulfield, verantwoordelijke van de interne enquête, zegt dat 'de daling in fietsers en wandelaars zorgwekkend is, maar dat die wel de nationale trend volgt.'

Er zijn verschillende oorzaken voor dit fenomeen. De meest voor de hand liggende verklaring is dat de kosten voor het openbaar vervoer voor studenten sterk zijn gedaald. Hierdoor zijn studenten meer geneigd om de bus te nemen naar de universiteit.

'Daarnaast moeten meer en meer studenten accommodatie verder weg van de campus zoeken, omdat die betaalbaarder zijn. Ook steeg de bevolking van Dublin het afgelopen decennium met een half miljoen inwoners, wat het nog moeilijker maakt om een plaats te vinden in de stad.

Professor Caulfield wijst er ook nog op dat fietsen in het centrum van Dublin vaak 'een stressvolle nachtmerrie' is. Dat wordt ook bevestigd door het geringe aantal studenten dat bereid is te fietsen.

Utah geeft voorkeur aan vrije meningsuiting

In de Amerikaanse staat Utah heeft the Utah Board of Higher Education unaniem een akkoord goedgekeurd. Dat akkoord verplicht universiteiten in Utah principes over vrije meningsuiting te volgen. Het akkoord focust zich vooral op de neutraliteit van universiteiten tegenover controversiële politieke en/of sociale problemen, maar wil studenten ook de kans geven om hun eigen mening te uiten.

De gouverneur van Utah zegt dat 'dit een goede opportuniteit biedt aan universiteiten om duidelijk te maken dat we neutraal zijn over verdeelde onderwerpen, maar open staan voor discussie en debat.'

Een ander belangrijk aspect van het akkoord is het aanmoedigen van studenten om zich te engageren in het debat, en niet om te 'vluchten' van ideeën en opinies waar ze het niet mee eens zijn of die ze beledigend vinden. De nieuwe maatregel gaat in vanaf de herfst van 2024.☺

KIMBERLY VRANCKEN
BEELD: EMILIA VAN DROOGENBROECK

Vrolijke blok!

De redactie wenst je fijne feestdagen toe. Maar wist je dat iedereen kan meewerken aan Veto?

Veto zoekt schrijvers, tekenaars, fotografen, nalezers, interviewers, moppentappers, videomakers, vertalers... Heb je interesse? Kom volgend semester gewoon naar een van onze vergaderingen (elke donderdag om 20u) in 's-Meiersstraat 5. Of stuur een mailtje naar veto@veto.be. **Ervaring is niet nodig, enkel goesting!**

Nieuwe writer-in-residence stelt zich voor: 'Ik wil studenten helpen hun literaire stem te vinden'

Maud Vanhauwaert volgde Bart Moeyaert eerder al op als writer-in-residence aan de KU Leuven. In het tweede semester zal de gerenommeerde dichteres en schrijfster het vak Creatief Schrijven doceren. 'Ik wil de kunstzinnigheid binnentrekken in de academische wereld.'

Sinds 2020 vraagt de KU Leuven elk academiejaar een prominent auteur of dichter om writer-in-residence voor de universiteit te worden, een eer die onder andere al te beurt viel aan schrijvers als Saskia De Coster en Bart Moeyaert. De schrijver aan huis zet zich dan een jaar lang in om de liefde voor literatuur op de universiteit aan te wakkeren.

Dit jaar koos de universiteit voor Maud Vanhauwaert (39), een dichteres uit Veurne. Met haar werk viel ze al ettelijke keren in de prijzen. Ook was ze twee jaar lang stadsdichter van Antwerpen. Tijd om Vanhauwaert officieel voor te stellen.

Hoe is het om binnenkort voor een groep studenten te staan als docent?

Maud Vanhauwaert: 'Ik vind het heel bijzonder om nu aan de andere kant te staan. Toen ik student was, voelde ik me een nummertje in de grote massa. In grote gevulde aula's voelde ik me erg klein, maar tegelijk hield ik er ook wel van om op te gaan in zo'n grote groep. In die zin voelde de afstand met een professor ook heel ver aan.'

'Ik durfde een professor ook niet snel aan te spreken. Ik heb het gevoel dat er op dat vlak wel wat veranderd is: het onderwijs is veel meer een wisselwerking geworden. Ik vind het wel fijn dat ik nu – heel toevallig wel – les zal geven aan de drie onderwijsinstellingen waar ik ook zelf indertijd les heb gevolgd.'

'Nu kan ik ook die kunstzinnigheid of creativiteit binnentrekken in de academische wereld. Een vak als Creatief Schrijven heb ik zelf ook gemist in mijn eigen opleiding. Dat is ook de

reden waarom ik Woordkunst ben gaan studeren.'

'Omdat er geen ruimte was voor het creatieve en artistieke aspect, ben ik dat elders gaan zoeken. Ik vind het bijzonder dat de universiteit nu ruimte maakt om binnen die academische wereld toch ook het artistieke te betrekken.'

Wat houdt het vak concreet in?

'Ik ga vooral studenten begeleiden terwijl ze op zoek gaan naar hun eigen literaire stem en zich de vraag stellen: "Wat voor schrijver ben ik? Ben ik iemand die automatisch prozaïsch schrijft en in lange verhaalbogen denkt, of iemand die zich comfortabel voelt om eerder op een poëtische manier te denken en te schrijven?"'

'Poëzie kan zich, net zoals jazz, veel vrijheid permitteren'

'Ik denk dat het mijn rol is als docent om samen met de studenten op zoek te gaan naar welke potentiële schrijver in hen huist. Het gaat natuurlijk wel maar om een beperkte lessenreeks. Ik geef ook les op het Conservatorium, en daar worden studenten minstens drie jaar lang begeleid in hun zoektocht – een zoektocht die overigens nooit helemaal klaar is.'

'Ook ik als schrijver blijf daarin zoeken en proberen. Ik heb in het verleden veel poëzie geschreven, in die mate dat ik soms dacht om eens een andere "schrijfspier te trainen". Daarom heb ik nu voor het eerst een roman (*Tosca, red.*) geschreven. Wie weet wat ik in de toekomst nog allemaal ga doen?'

'Ik wil me ook niet vastbinden op het label dat anderen mij misschien geven. Het zal een zoektocht zijn met studenten, maar natuurlijk aan de hand van een aantal verschillende opdrachten. Ik wil ook graag – dat kan ik wel al vertellen, denk ik – een briefwisseling opzetten tussen studenten van de KU Leuven en van de UAntwerpen. Het hebben van een pennenvriend, als het ware.'

Hoe ziet u uw concrete takenpakket als docent?

'Het komt neer op een vijftiental lessen met een beperkt groepje studenten. Het is ook fijn dat iedereen zich daarvoor kon intekenen. Zo zijn het niet alleen studenten uit de richting Taal- en Letterkunde die zich hebben aangemeld, maar ook uit andere vakgebieden. Er was een kleine selectieprocedure op basis van een *writing sample*. Iedereen kon een stuk tekst indienen, en op basis daarvan is er een groepje samengesteld. Ik heb dat echter niet meegevolgd en zat ook niet mee in de jury.'

Er gaan vanuit kritische hoek wel stemmen op die zeggen dat het vak Creatief Schrijven niet toegankelijk is, gegeven dat er inderdaad die selectieprocedure is. Bent u het daarmee eens?

'Voor zo'n vak is het gewoonweg erg moeilijk om met een grote groep te werken. Het is fijner om

de studenten die dan effectief kunnen deelnemen persoonlijk te kunnen begeleiden. Op die manier kan iedereen immers een andere literaire stem ontwikkelen.'

'Zo'n diepgang kan je niet ontwikkelen met een groep van pakweg honderd studenten. Ik begrijp absoluut dat men daar een *numerus clausus* op zet. Het is jammer dat er dan ook gemotiveerde studenten zijn die niet toegelaten worden, maar ik zie niet meteen wat je daaraan zou kunnen doen.'

Zou u een even goede dichteres zijn geweest als u geen Taal- en Letterkunde gestudeerd had?

'Ik ben in ieder geval heel blij dat ik voor die richting gekozen heb. Ik had ook meteen kunnen beginnen met de opleiding Woordkunst in Antwerpen, een artistieke opleiding. Maar in die opleiding word je al snel gevraagd om zelf aan de slag te gaan en om na te denken over wat je wil vertellen aan de wereld.'

'Als ik mezelf op trucjes begin te betrappen, is het voor mij tijd om iets nieuws uit te proberen'

'Op mijn achttiende was ik daar zeker nog te jong voor geweest. Ik had nog te weinig bagage. Ik ben blij dat ik me aan de universiteit kon laven aan heel veel interessante ideeën, verhalen en perspectieven. Dat heeft een soort *fond* gelegd.'

Hoe zou u uzelf als creatief schrijver omschrijven?

'Het is heel moeilijk om te zeggen wat mij als schrijver kenmerkt, dat is iets wat ik liever aan mijn lezers zou willen overlaten. Ik denk dat velen mij zien als iemand die relatief toegankelijk schrijft. Dat komt misschien omdat ik vaak op een podium sta en ook door mijn stadsdichterschap, waarbij ik steeds voor een heel breed publiek schreef. Ik zoek vaak naar een speelse kwinkslag. Poëzie kan zich, net zoals jazz, veel vrijheid permitteren.'

'Tegelijkertijd ben ik ook iemand met een rebels kantje. Als ik merk dat mensen een label op mij proberen te plakken, voel ik de sterke neiging om daar tegenin te gaan. Ik wil me niet laten *pinpointen*. De roman die ik recent publiceerde, heeft bijvoorbeeld een heel andere toon in vergelijking met mijn poëziebundels.'

'Eigenlijk probeer ik in elk boek te onderzoeken wat mijn nieuwe tijdelijke definitie van literatuur is. Als ik mezelf op trucjes begin te betrappen, is het voor mij tijd om iets nieuws te proberen. Soms zoek ik een comfortzone op om mij daarna dan weer uit te kunnen trekken.' ☺

SIMEON DUWEL EN RADIN AGHELI
BEELD: ILLIAS TEIRLINCK

De winter lonkt, de temperaturen dalen, de nachten worden langer en donkerder: tijd om je te verwarmen aan heerlijke culturele snoeperijtjes! Een selectie van zes interessante exposities, theaterstukken en andere evenementen in en rond Leuven.

DOKA - M Leuven Van vrijdag 15 december tot vrijdag 5 januari

Met DOKA wil curator Geert Goiris een weelde aan ongeziene werken aan het licht brengen. Immers, het lot van vele kunstwerken is opgeslagen worden in een donkere kamer: een doka, zoals die magische plaats waar analoge foto's tot stand komen. De tentoonstelling is erg gevarieerd qua media, en als we de website van het museum mogen geloven 'stroomt er een golfslag door de tentoonstelling, van het onbereikbare naar het vertrouwde en weer terug'.

Prijs: € 5, gratis met cultuurkaart

This is the Omen - STUKcafé Zondag 17 december, 21u

In het STUKcafé op de Naamsestraat is er elke zondag wel wat jazz te beleven, maar de concertreeks *Jazz op Zondag* zal dit kalenderjaar worden afgesloten met een spetterende groep van Brusselse muzikanten. Ze mengen op dansbare wijze het vocabulair van bekende jazzstandards met moderne elektronische artiesten à la *Floating Points of The Comet Is Coming*.

Gratis

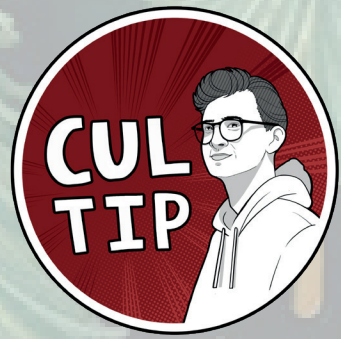
Smile! Arenbergorkest - Pieter de Someraula Donderdag 14 en vrijdag 15 december, 20u

Het Arenbergorkest, het grootste symfonische studentenorkest van Leuven, brengt wel vaker voor ieder wat wils: filmmuziek of kroonjuwelen uit het klassieke repertoire passeren geregeld de revue. Dirigent Roel Willems begeleidt de negentigtal muzikanten voor het concert van dit semester doorheen enkele stukken die in het teken van de lach staan.

Prijs: 7 euro, cultuurkaart 6 euro

Maud Vanhauwaert:

- Geboren in 1984 te Veurne
- Studeerde Woordkunst aan het Conservatorium van Antwerpen en Taal- en Letterkunde aan de KU Leuven en UAntwerpen
- Was stadsdichter van Antwerpen (2018-2019)
- Doceert Woordkunst aan het Conservatorium van Antwerpen
- Debuteerde als romanschrijver met *Tosca* (2023)
- Publiceerde diverse dichtbundels zoals *Ik Ben Mogelijk* (2011) en *Het Stad In Mij* (2020)
- Is writer-in-residence aan de KU Leuven voor het academiejaar 2023-2024

veelbeLEUVENd: The Rachmaninov Suites - 30CC Minnepoort
Zondag 10 december, 11u

In 2023 wordt Sergej Rachmaninov, de pianovirtuoos uit Rusland die ook in de twintigste eeuw halsstarrig laatromantische muziek bleef schrijven, honderdvijftig jaar. Dat moet uiteraard gevierd worden, en welke stukken zijn daartoe beter geschikt dan zijn eerste twee pianosuites? *Performers* van dienst zijn Lenny Bui-Vandeput en Kirsten Gedeshi, een Leuvens pianoduo. Beiden zijn bezig aan een master Kamermuziek aan het Koninklijk Conservatorium van Brussel.

Prijs: 6 euro

Aan de binnenkant - 30CC Schouwburg
Van woensdag 13 tot en met vrijdag 15 december

Al wie fan is van verhalen waarin we de personages nooit rechtstreeks leren kennen, maar slechts via de getuigenissen van anderen, zal met *Aan de binnenkant* een mooie avond theater ervaren. Centraal in het stuk staat Anna, over wie iedereen wel wat te vertellen heeft. Kennen we haar dan eigenlijk wel? Regisseur Marnick Bardyn brengt ons een voorstelling over de ongrijpbaarheid en oneindige Andersheid van de mens; Levinas zou trots zijn.

Prijs: 10 euro

Soundtrack finale Vlaams-Brabant - Het Depot
9 december, 19u

In samenwerking met het BAC ART LAB en Vives Hogeschool brengt *Common Grounds* studenten van de LUCA School of Arts samen in één gigantisch kunstwerk. Muziek, *performance* en beeldende kunsten worden een experimentele mengeling van klank, beweging en beeld om helemaal in op te gaan. Het interdisciplinaire project spendeert extra aandacht aan het uitproberen van nieuwe presentatievormen.

Prijs: 10 euro, cultuurkaart 6 euro

SIMEON DUWEL

BEELD: EMILIA VAN DROOGENBROECK

Napoleon:

De film *Napoleon* speelt sinds enkele weken in de zalen. De film lag meteen onder vuur voor haar historische onnauwkeurigheden. Films vormen dan ook mee ons historisch bewustzijn.

Nog voor *Napoleon* de zalen bereikte was de film al gecontesteerd. Regisseur Ridley Scott vocht een robbertje uit met historici die zijn film onder vuur namen vanwege de vele historische onnauwkeurigheden. 'Get a life', klonk het bij Scott, die zich meteen ook afvroeg hoe historici dan wél wisten dat zij het bij het rechte eind hadden, 'were you there?'

'De interpretatie van een figuur is veel belangrijker, maar dat houden filmmakers voor zichzelf'

Tom Verschaffel, professor publieksgeschiedenis (KU Leuven)

'Ridley Scott komt niet erg sympathiek over in die discussie', vertelt Tom Verschaffel, historicus en professor aan de KU Leuven en gespecialiseerd in publieksgeschiedenis. 'Zijn opmerkingen zijn van het intellectuele niveau van een kleuter.'

Monopolie

Toch is geschiedenis niet het monopolie van historici, vindt Verschaffel. 'Iedereen mag over het verleden zeggen en doen wat die wil. Als Ridley Scott zegt: "Ik trek mij niets van aan van wat historici vinden", heeft hij dat recht. Historici hebben dan wel evenzeer het recht om dat te betreuren.'

Een historische film kan dan ook nooit zonder fouten zijn. 'Bij historische fictie zijn er per defi-

nitie dingen die niet zo gebeurd zijn. Dat hoort bij het genre', duidt de professor. 'Om een aantal zaken te noemen: Napoleon spreekt Engels in de film, dat is natuurlijk niet juist. Ook dialogen zijn altijd verzonnen.'

Maar bij *Napoleon* blijft het niet alleen daarbij. Critici wezen er meteen op dat de scène in de film waarbij de piramides beschoten werden niet waarheidsgetrouw is. Ook is het personage van Napoleons grote liefde Josephine veel jonger in de film dan dat ze in werkelijkheid was.

Maar Verschaffel relativeert: 'Een filmmaker heeft ook de vrijheid om daarmee te spelen. Vanuit een filmische logica kan je dat soms nog wel begrijpen. Al maken fouten een film wel slechter en minder interessant.'

'Josephine moet beeldschoon geweest zijn, maar haar huwelijk met Napoleon was een ongebruikelijk huwelijk'

Hans Cools, professor Franse geschiedenis (KU Leuven)

Er zijn volgens hem dan ook altijd historici betrokken bij het maken van de meeste historische films, al is hun rol beperkt: 'Vaak zijn historici daar als veredelde *factcheckers*. Ze moeten controleren of de details wel kloppen: "Is dat kostuum wel juist voor die periode? Zitten er geen anachronismen in?". Dat is voor mij echter ab-

Hoe schrijf je een goede historische film?

Het recept voor een goede historische film

Maar hoe schrijf je dan een goede historische biopic? Daarbij moet de filmmaker het leven van één historische figuur – in dit geval Napoleon – samenvatten op hooguit enkele uren tijd. 'Fundamenteel gezien verschilt dat niet zo erg van wat een historicus doet', steekt Verschaffel van wal. 'Als een historicus een biografie schrijft, moet hij dergelijke keuzes ook maken. Maar hij heeft daarvoor meestal wel wat meer ruimte, en kan daardoor ook meer nuance en diepgang aanbrengen.'

Een filmscenario heeft wel een veel lagere informatiedichtheid dan een boek. Waar een historicus in een boek enkele honderden pagina's heeft om informatie over te brengen, moet een film het doen met een script van soms maar een honderdtal pagina's.

'Dat is niet veel om een leven te vertellen en dan maak je keuzes in functie van je film. Dat is eigen aan historische fictie en *part of the game*. Je zal bijvoorbeeld altijd zien dat er wel een romantisch element zal inzitten dat uitgelicht wordt. In *Napoleon* zitten dan weer ook veel veldslagen die spektakelwaarde hebben.'

Voor Verschaffel is het belangrijkste vooral dat de film interessant is: 'Ik verwacht van een historische film dat die meer doet dan het traditionele beeld bevestigen. Ik hoop altijd dat ik iets nieuws te weten kom of naar de figuur kijk op een andere manier.'

vertelt Cools.

Ook de focus op Napoleons relatie met Josephine – die in de film erg prominent is – is zeker terecht, aldus Cools: 'Dat was zijn grote liefde. Ze moet beeldschoon geweest zijn, maar het was een ongebruikelijk huwelijk. Josephine was een creoolse met een onduidelijke afkomst. Tijdens de revolutiejaren verschoven de bestaande conventies echter, waardoor het huwelijk toch kon doorgaan.'

Historisch bewustzijn

Dat Napoleon nog steeds zo tot de verbeelding spreekt, komt volgens Verschaffel door het spectaculaire leven dat de Franse veldheer geleid heeft: 'Hij was één van de machtigste mensen uit de geschiedenis, zeker in die periode.' Cools voegt eraan toe dat ook de vele veldslagen van Napoleon de fascinatie met hem verklaren.

Een blockbuster als *Napoleon* bepaalt dan ook mee het historisch bewustzijn rond een figuur als Napoleon, weet Verschaffel: 'De omvang van het publiek dat films, en tegenwoordig vooral ook series, bereiken is een veelvoud van het aantal mensen die boeken over Napoleon lezen. Daar komt bij dat iets visueel altijd een veel grotere indruk maakt dan tekst.'

'Ik zou films daarom wel nog niet rekenen tot de echte geschiedschrijving', vult de historicus aan. 'Het is wel een onderdeel van hoe geschiedenis maatschappelijk aanwezig is, samen met musea en de academische geschiedschrijving. Die laatste speelt daarin de rol van bewaker van kennis en kan ook reageren als iets echt de spuitgaten uitloopt.'

SIMON TIBO

BEELD: EMILIA VAN DROOGENBROECK

soluut niet de essentie. De interpretatie van een figuur is veel belangrijker, maar beslissingen daarover nemen de filmmakers liever zelf.'

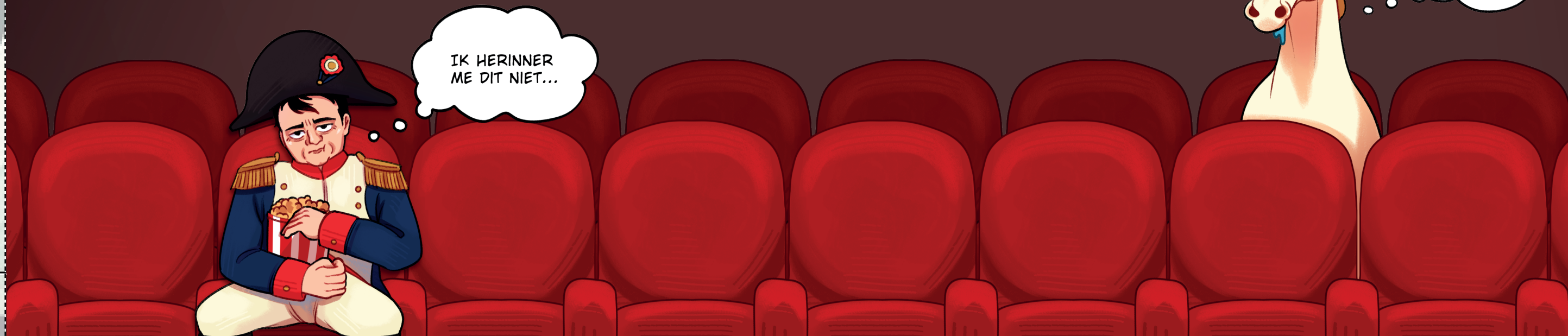
Egotripper

Die interpretatie van Napoleon zet hem in de film neer als iemand die erg ijdel is met een groot ego, en dat klopt, zegt professor Franse geschiedenis Hans Cools: 'Napoleon had een buitengewoon groot ego. Hij had ook erg veel last van hoogmoed, wat hem uiteindelijk ook de das heeft omgedaan toen hij besloot om de Russische tsaar te straffen omdat die de blokkade die Napoleon aan alle landen in continentaal Europa poogde op te leggen niet in stand hield.'

'Fundamenteel gezien verschilt keuzes maken voor een biopic niet zo erg van wat een historicus doet'

Tom Verschaffel, professor publieksgeschiedenis (KU Leuven)

Die scène zit ook in de film, waar Napoleon het advies van zijn generaals in de wind slaat en toch doorzet: 'Napoleon dacht dat hij het zelf het beste wist en naar niemand anders moest luisteren. Dat was ook zo bij zijn ontsnapping van het eiland Elba. De grootmachten waren aanvankelijk vrij mild voor hem geweest en hadden hem soevereiniteit over Elba gegeven. Toch besloot Napoleon om zich er niet bij neer te leggen en hij dacht dat hij daar wel mee weg zou komen. Hij was buitengewoon stijfkoppig en eigenzinnig',

De ecologische handafdruk van studenten kan gigantisch zijn

Vanop de klimaatop COP28 vraagt VN-jongerenvertegenwoordiger Simon Sterck zich af wat de Leuvense student kan doen tegen de klimaatcrisis. 'Nee, dit is niet de zoveelste "beperk je individuele voetafdruk met deze 5 tips"-tekst.'

Wij, studenten, zullen nog lang geconfronteerd worden met de extreme gevolgen van de klimaatcrisis: zonder bijkomende ambitieuze actie stevenen we volgens de VN af op 2,5 tot 3 graden opwarming.

Daardoor zullen er *tipping points* worden bereikt – zoals het smelten van de Groenlandse ijskap of de verdere achteruitgang van het Amazonewoud. De klimaatopwarming zal dan alleen maar sneller gaan. De gevolgen zijn bekend: van voedselschaarste en extremere weersverschijnselen tot een afname van biodiversiteit en een toename van ongelijkheid.

En als dat allemaal nog niet urgent genoeg klinkt: de klimaatverandering betekent ook nog eens een warmere examenblok in juni en augustus, en meer winterse grillen in januari. Dat wensen we natuurlijk niemand toe.

Op dit moment vertegenwoordig ik de jeugd in de Belgische delegatie op de klimaatconferentie COP28 in Dubai. Wat hier wordt besproken, zal onze levens mee verder bepalen. Deze opinie zou dan ook kunnen gaan over wat er hier dan allemaal besloten moet worden. Al hou ik het hier liever studentikoos.

Nee, dit is niet de zoveelste "beperk je individuele voetafdruk met deze 5 tips"-tekst. Onze individuele voetafdruk is niets vergeleken met die van de grote industrieën die breed vertegenwoordigd zijn op deze COP.

Want oké, we kunnen inderdaad de verwarming op kot een graad lager draaien, meer dan de helft van de tijd vegetarisch eten in de Alma, de trein naar Leuven nemen of duurzame kiesweken organiseren.

Het concept 'ecologische voetafdruk' werd eind vorige eeuw echter uitgevonden door de olielobby om

de verantwoordelijkheid bij het individu te leggen. Door onze voetafdruk als student te verlagen hebben we wel degelijk impact, maar daarmee stellen we onze toekomst nog niet veilig.

Wij, studenten, staan vooral sterk in aantallen, kennis en dromen. We kunnen veel in beweging zetten. Onze ecologische handafdruk kan met andere woorden gigantisch zijn.

De KU Leuven is er trots op dat ze generaties kritische burgers opleidt. Wat zou ze dan doen als wij met zestigduizend studenten samen eisen dat ze studenten meer betreft in haar ambitieuze klimaatbeleid? Hoe zouden onze overheden reageren als wij massaal op straat zouden komen voor klimaatrechtvaardigheid? Met welk onderzoek kunnen wij de nodige transitie versnellen?

Beeld je tot slot in welke impact wij kunnen hebben binnen enkele jaren op de werkvloer, als bioloog, ingenieur of politicus, maar ook als advocaat, archeoloog, econoom en zelfs musicoloog.

'Durf denken', zeggen ze in Gent. Te Leuven wordt dat hopelijk: 'Durf in actie komen'.[Ⓐ]

Heb jij ook een mening die de wereld moet weten? Een krasse opinie of eerder een onschuldige, maar weldoordachte overtuiging over een van de zaken des levens? Stuur je lezersbrief door naar opinie@veto.be!

SIMON STERCK is student rechten aan KU Leuven en VN-jongerenvertegenwoordiger voor de Vlaamse Jeugdraad

Het concept 'ecologische voetafdruk' werd uitgevonden door de olielobby om de verantwoordelijkheid bij het individu te leggen

'Kernafval zal de allerlaatste zorg van onze achterkleinkinderen zijn'

Wetenschapsfilosoof Maarten Boudry is het gewend om kritiek te krijgen, maar dat houdt hem allerm minst tegen om met nieuwe, vaak spraakmakende inzichten en analyses te komen: 'Het kernafvalprobleem en de angst errond is volstrekt kunstmatig en opgeblazen'.

Bewonderd door de ene voor zijn onomwonden analyses, bekritiseerd door de andere voor een 'helikopterperspectief'. Vlaamse wetenschapsfilosoof Maarten Boudry staat bekend om zijn scherpe, kritische analyses en inzichten. Al kan niet iedereen zijn houding smaken.

Vanuit Boudry's standpunt als bruggenbouwer tussen wetenschap en maatschappij hebben we het over klimaat, de rol van filosofen in het publieke debat en zijn controversiële insteek wat het Israëlisch-Palestijns conflict betreft.

U bent filosoof. Hebben filosofen volgens u de taak om zich actief in het publiek debat te mengen?

Maarten Boudry: 'Als filosoof moet je zelf inschatten of je expertise zich daartoe leent. Daar is geen juist antwoord op. Op dat vlak is er een tweespalt in de filosofie. Enerzijds zijn er filosofen die vinden dat je je handen moet vuil maken en je moet mengen in het maatschappelijke debat, met alle risico's van dien.'

'Anderzijds zijn er ook filosofen die vinden dat je jezelf bevuilt door deel te nemen aan zulke debatten. Zij vinden het bijvoorbeeld onverstandig om je in te laten met politieke macht. Volgens hen is voldoende afstand noodzakelijk om kritisch te reflecteren als filosoof.'

'Filosofie is een soort bemiddelaar tussen verschillende wetenschappelijke disciplines, en ook tussen de academische wereld en de brede samenleving. Dat is een invulling waar ik zelf achter sta. Vanuit die optiek is het logisch om je te mengen in het publieke debat, maar dat wil niet zeggen dat ik dat de enige juiste manier vind om aan filosofie te doen.'

U ontvangt als filosoof vaak kritiek van experts wanneer u uitspraken doet binnen hun vakgebied. Is die kritiek niet terecht wanneer het over specifieke onderwerpen als het klimaatdebat, religie, of de oorlog tussen Israël en Hamas gaat?

'Het is niet de bedoeling dat je je als een olifant in een porseleinkast begeeft. Ik ben dan ook gevoelig voor zulke kritiek.'

'Je moet als filosoof al van goeden huize komen om te zeggen: "Alle klimaatwetenschappers zitten ernaast!", bijvoorbeeld. Dat zou een vorm van zelfoverschatting zijn. Ik weet dat sommige mensen het ironisch vinden dat ik dat zeg, aangezien mij hetzelfde wordt verweten in het klimaatdebat.'

'Ik word nog steeds weggezet als een klimaatontkenner of klimaatscepticus'

'Klimaatwetenschappers zitten heel dicht met hun neus op de feiten, maar zo missen ze soms het gehele plaatje van de bredere discussie over klimaatbeleid. Ook in historisch en maatschappelijk opzicht. Filosofen kunnen op dat vlak net een bijdrage leveren door te bemiddelen tussen klimatologie en andere betrokken domeinen zoals economie, sociologie en ideologie.'

'Wanneer ik over klimaat schrijf, zal je me niet snel betrappen op uitspraken die indruisen tegen wat het Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) zegt. Desondanks word ik soms nog steeds weggezet als een klimaatontkenner of klimaatscepticus.'

Maar u bent eerder een klimaatrealist?

'Dat is een term die vaak door de N-VA wordt gebruikt. Ik sluit me liever aan bij de term "modernisme".'

In De Afspraak debatteerde u met Anuna De Wever over degrowth. Is kapitalisme volgens u het enige systeem dat het klimaat kan redden?

'Kapitalisme is de voornaamste inrichting van de samenleving, omdat alternatieven gefaald hebben. Ik ben een grote voorstander van experimenten, maar het is niet verantwoord om eender welk experiment op poten te zetten omwille van

ethische redenen.'

'Zo zouden we destijds ook niet zomaar beslist hebben om in een bepaald land geen coronamaatregelen te nemen om te zien wat er zou gebeuren. Dus om *degrowth* zomaar even uit te testen in een bepaald land, daar sta ik niet achter, want ik ben ervan overtuigd dat het grote schade zou veroorzaken.'

'Degrowth is geen communisme, maar het is naar mijn mening wel even schadelijk voor het klimaat'

'De pandemie was tot op zekere hoogte een economische krimp zoals we die zouden kunnen verwachten wanneer we actief naar *degrowth* streven. De *degrowth*-activisten hebben gelijk, het leidt inderdaad tot minder uitstoot, maar willen we zulke pandemetaferelen echt herhalen?'

Is het niet legitiem om naar andere systemen te kijken?

'Wat zouden we verder kunnen uitproberen? Ik hoop dat het niet socialisme of communisme is, want dat hebben we al een aantal keer geprobeerd. (*lacht*) Los van alle andere verschrikkingen die dat heeft veroorzaakt, weten we ook dat dat voor het milieu en het klimaat geen goede zaak was. De Sovjet-Unie is er bijvoorbeeld bijna in geslaagd om walvissen uit te roeien. *Degrowth* is geen communisme, maar naar mijn mening wel even schadelijk voor het klimaat.'

'Dus is kapitalisme het enige systeem om het klimaat te redden? Als de volledige mensheid uitsterft, is het klimaatprobleem ook opgelost. (*lacht*) De enige manier waarop je het klimaatprobleem kan oplossen, zonder menselijke welvaart in te boeten, is aan de hand van technologie, en we weten ondertussen uit ervaring dat technologie het beste tot stand komt in een min of meer kapitalistische samenleving.'

'Ik ben niet verknocht aan kapitalisme, ik ben altijd heel pragmatisch. Zo ben ik bijvoorbeeld ook niet verknocht aan kernenergie. Als iemand een betere oplossing voor kernenergie vindt, dan is dat prima. Maar je zal van ver moeten komen om een fundamenteel ander economisch systeem voor te stellen dat beter werkt.'

ze met handen en voeten gebonden zijn door de steun van de VS.'

Nochtans worden ook ziekenhuizen gebombardeerd.

'Ziekenhuizen genieten in principe bescherming op basis van het humanitair recht, maar verliezen dat recht wanneer ze gebruikt worden als militair bolwerk. In het Al-Shifa ziekenhuis zijn tunnels, kalasjnikovs, granaten en ander militair materiaal gevonden. Bijgevolg is dat ziekenhuis een legitiem militair doelwit. Zo wordt het natuurlijk moeilijk voor Israël om burgerslachtoffers te vermijden.'

Wokisme: een voorspelbaar en dichtbevolkt debat

U gaf eerder al aan de interesse in het 'woke-debat' te zijn verloren. Is dat een vooraf verloren strijd?

'Over de woke-beweging in het algemeen of over cancel culture wil ik gerust nog discussie voeren, maar het is meestal een voorspelbaar en dichtbevolkt debat.'

'Momenteel gaat het over Sinterklaas en roetpiet, maar binnen drie weken zal het weer gaan over de wintermarkt versus Kerstmarkt'

'Maar wanneer het over Queen Nikkolah (een alternatief Sinterklaasfeest dat in het Gentse stadhuis werd georganiseerd door een zwarte kunstenaar die zich verkleedde als "queen nikkolah", red.) gaat, dan pas ik. Dat is een 'woke-akkefietje' waar iedereen zich over opwindt en een mening over heeft. Dat vind ik inderdaad verloren tijd omdat dat allemaal triviaal is. Zulke onderwerpen zijn dan populair op X, terwijl er echt wel andere wereldproblemen zijn.'

'Het periodieke karakter van het woke-debat vind ik daarbovenop zeer vermoeiend. Momenteel gaat het over Sinterklaas en roetpiet, maar binnen drie weken zal het weer gaan over de wintermarkt versus kerstmarkt.'

'Ik probeer in gelijk welk debat de vragen te stellen: "Wat is de impact?", "Hoeveel mensenlevens zijn betrokken of staan er op het spel?", "Wat is de tractability?" Als ik het gevoel heb dat het punt dat ik maak al door dertien anderen gemaakt is, zie ik geen meerwaarde in het bijdragen aan zo'n debat. Bij kernenergie daarentegen had ik het gevoel dat iemand destijds de pro-nucleaire kant moest verdedigen. Als je die rekensom maakt voor het woke-debat, dan vind ik dat ik mijn tijd beter op andere manieren besteed.' ☺

MAUD REEKMANS EN ELIAS FRET
BEELD: ILLIAS TEIRLINCK EN EMY ELLEBOOG

Lang leve kernenergie

U bent een groot voorstander van kernenergie. De minister van Energie Tinne Van der Straeten uitte echter eerder in Veto nog haar structureel bezwaar tegen kernenergie vanwege kernafval en het gebruik van uranium. Maakt u zich daar geen zorgen over?

'Het kernafvalprobleem en de angst errond is volstrekt kunstmatig en opgeblazen. Het kernafval dat we in de grond steken, zal de allerlaatste zorg van onze kleinkinderen en achterkleinkinderen zijn.'

'Als de volledige mensheid uitsterft, is het klimaatprobleem ook opgelost'

'Kernafval is gevaarlijk wanneer het net geproduceerd is. Na enkele decennia is 99% van de radioactieve straling echter al verdwenen. Dat zijn de kortlevende isotopen. De langlevende isotopen, die een halfwaardetijd hebben van duizenden jaren en dus overblijven, zijn eveneens de isotopen die de minste straling uitzenden. Als je de straling afkomstig van kernafval gaat vergelijken met achtergrondstraling en andere bronnen van radiologisch gevaar, dan is het effect ervan absoluut triviaal.'

Waarom geven we dan toch zo veel geld uit aan kernafval?

'Tinne Van der Straeten plant om te beginnen bij de meerderheid van de bevolking een zaadje van onrust en angst door tientallen miljarden uit te geven om dat afval zo diep mogelijk onder de grond te steken. Cadmium, lood of andere vormen van giftig afval worden ook zomaar gedumpt op stortplaatsen. Daar maalt niemand om, terwijl zulke vormen van afval veel gevaarlijker zijn voor de volksgezondheid én eeuwig giftig blijven, in tegenstelling tot kernafval.'

'Kernafval is geen belasting voor de volgende generaties, kernwapens en het klimaat zelf wél'

'Kernafval heeft nog nooit een vlieg kwaad gedaan. Kernrampen of kernwapens daarentegen wel. Zolang er een link bestaat tussen civiele, nucleaire technologie en kernwapens moeten we daar zeer voorzichtig mee zijn. We moeten er op toezien dat er geen uranium wordt verrijkt door landen die daar kernwapens van maken.'

'Desondanks kan civiele kernenergie evenzeer een hefboom zijn voor het Non-proliferatieverdrag en op die manier een rol spelen in de afbouw van kernwapens. Kernafval is geen belasting voor de volgende generaties, kernwapens en het klimaat zelf wél.'

In uw boek Waarom de planeet niet naar de knoppen gaat zet u zich nochtans af tegen het idee dat de klimaatopwarming een bedreiging zou zijn voor menselijke beschaving of een bedreiging van apocalyptische omvang.

'Ik erken dat de toekomstige generaties last zullen ondervinden van de klimaatopwarming. Het zal alleszins een rem zetten op de verwachte welvaartsgroei de komende eeuw, onder meer door natuurrampen, hittegolven, zeespiegelstijging enzovoort. Maar ik probeer het apocalyptische verhaal dat sommigen ervan maken wel te ontcrachten.'

'In verhouding tot de ingezette militaire capaciteit, zou het dodental veel hoger kunnen liggen'

'Er zijn meerdere manieren om het klimaatprobleem op te lossen. Mijn favoriete oplossing is kernenergie, omwille van de technologische voordelen en lage impact op het milieu. Maar als we erin slagen het klimaatprobleem op te lossen met hernieuwbare energie, is dat voor mij ook goed.'

Het moreel verheven Israël

U beschreef Israël onlangs als moreel verheven 'omdat het Gaza met de grond gelijk zou kunnen maken, maar dat niet doet.' Klinkt dat niet als reductionisme voor wat het wel doet?

'Als Hamas zou kunnen, zouden ze elke Israëlische burger ombrengen. Israël daarentegen houdt zich wel nog in gezien hun militaire overmacht.'

'Als je het vergelijkt met eerdere militaire operaties die Israël uitvoerde, merk je echter wel dat ze driester te werk gaan. Ditmaal willen ze Hamas volledig uitroeien, in tegenstelling tot eerdere operaties waar ze de militaire capaciteit van Hamas vooral wilden inperken.'

'Bijgevolg is er momenteel dus sprake van een ambitieuzer militair doel. Als je dat dan uit in een dichtbevolkt, bijna volledig gemilitariseerd gebied, dan zijn burgerslachtoffers onvermijdelijk.'

Zijn tienduizend burgerslachtoffers onvermijdelijk?

'Ik ben geen militair expert, maar in verhouding met de ingezette militaire capaciteit en het enorme aantal bommen dat Israël al benut heeft, zou het dodental veel hoger kunnen liggen.'

'Ziekenhuizen verliezen het recht op bescherming wanneer ze gebruikt worden als militair bolwerk'

'Mocht Israël er op aansturen de bevolking van Gaza volledig te vernietigen, dan zou ze niet oproepen om Noord-Gaza te verlaten en naar het Zuiden te trekken. De militaire operatie die mo-

MAARTEN BOUDRY NAVRAAG

menteel wordt uitgevoerd heeft geen genocidair oogmerk.'

'Al ontken ik niet dat er in de Israëlische regering onder leiding van Netanyahu evenzeer religieuze gekken zitten, die inderdaad ook graag taal uitslaan die op het randje van genocidair is, maar er is een verschil tussen roekeloze uitspraken en het officiële beleid dat door het Israëlische leger wordt gevoerd.'

'Israël is nog steeds een bondgenoot van de Verenigde Staten, die hen momenteel onder druk zet om zo weinig mogelijk burgerdoden te maken. Op het moment dat Israël zou aansturen op een genocide, dan weten ze zeker dat ze onmiddellijk de steun van de VS zouden verliezen.'

'Zonder de wapens van de VS, kan Israël geen oorlog meer voeren. Dus zelfs indien Netanyahu of zijn kabinetsleden Gaza volledig van de kaart zouden willen vegen, is dat onmogelijk aangezien

VETO'S KOFFIEHUISIE

BINAIRO

		I		O			I		
		I			I			I	
				O	O			I	I
		O					I		O
				I					
		I			I				
O							O		I
O				O			O		I
				O	I			O	
							I		
		O	O						I
I				I				I	I

SUDOKU

9	1	8						6
5			1	9				7
			8	2			5	1
4		6				2	7	
		5	4	6		1	9	
3					2		4	
	5	4				8		
8	7			5			1	
	6			8		7		5

I	O	I	O	I	O	I	O	I	O
O	I	O	I	O	I	O	I	O	I
O	I	O	I	O	I	O	I	O	I
I	O	I	O	I	O	I	O	I	O
O	I	O	I	O	I	O	I	O	I
I	O	I	O	I	O	I	O	I	O
O	I	O	I	O	I	O	I	O	I
I	O	I	O	I	O	I	O	I	O
O	I	O	I	O	I	O	I	O	I
I	O	I	O	I	O	I	O	I	O
O	I	O	I	O	I	O	I	O	I
I	O	I	O	I	O	I	O	I	O

2	1	8	7	3	5	4	6	9
7	3	9	2	4	6	1	8	5
6	4	5	1	8	9	7	3	2
9	8	7	6	1	4	5	2	3
1	2	4	3	5	8	9	7	6
5	6	3	9	2	7	8	4	1
3	7	1	4	9	2	6	5	8
4	5	2	8	6	1	9	9	7
8	9	6	5	7	3	2	1	4

Oplossing Veto 5005

STUDEAT
Your student nest

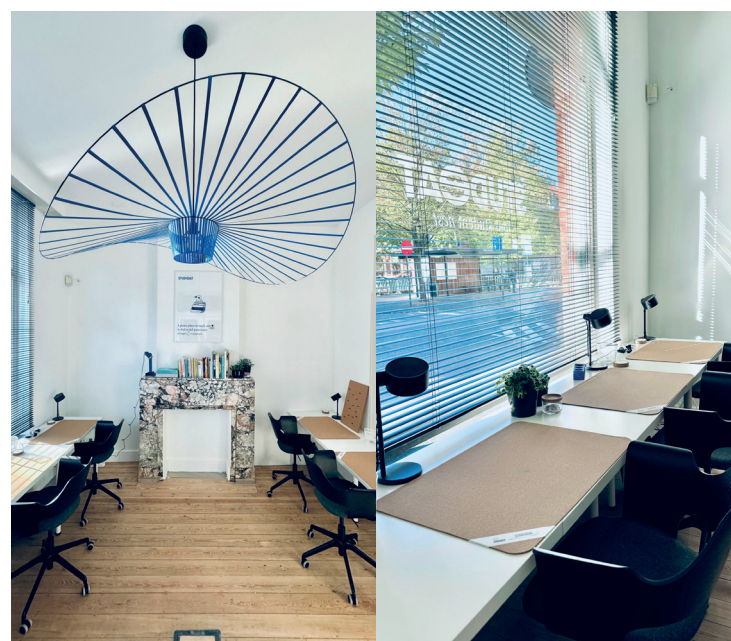
student community

new concept

Bibliotraiteur

cosy studying

healthy eating

Dirk Boutslaan 30
3000 Leuven

info@studeat.be
www.studeat.be

WIN
WIN
WIN

Quetzal
waardebonnen

Quetzal
DE CHOCOLADEBAR

Stuur de oplossing naar crypto@veto.be
voor 24 februari, de winnaars worden in
de volgende Veto bekend gemaakt: een hele
blokperiode spelplezier!

Winnaars van Veto 5: Cas Proost en Maud Berlamont.

SJARELS CRYPTO

1.			1			1	7	5			6					
2.			2			3				6				7	1	1
3.			4					3		7	1					
4.				1	6											
5.								2			3					
6.						1						1	4			
7.					6						7					
8.					5						2					
9.			3			1	1			4	7					7
10.				3				6								
11.			7						5			1				
12.						1	1									
13.										4		5				

OPGAVE

- Vlakke woordenschat
- Onpartijdige elementen
- In Praag gebeurde het twee keer
- Man, ga
- Koeienvervoer
- Ideologisch papier
- Guinnessdrinker gaat shoppen
- Niet andersmans stoffelijke resten
- Houd het gemekker boven water
- Groene fascist
- Mysterieuze maateenheid
- Waar rekensommen op dineren
- Er zijn meerdere kanten aan

De oplossing van de crypto in 5005: 1. Schijnwerper 2. Ruhrgebied 3. Potvolkoffie 4. Verdomd 5. Celstraf 6. Rendier 7. Niersteen 8. Naslagwerk 9. Voorruit 10. Penvriend 11. Dienblad N.a.v. verwarring: de 'ij' past op één vakje

KU Leugen zit ook op Twitter en Instagram!
Vind jij jezelf ook zo onmenselijk grappig? Stuur je mopjes naar onze Facebookpagina of naar kuleugen@veto.be en wie weet blink jij binnenkort op onze pagina's.

Ga je met me mee naar de Alma? 👉👉

Van:
Voor:

Van:
Voor:

Jij hoeft geen twee keer in te loggen om toegang te krijgen tot mijn hart <3

Van:
Voor:

Jij mag deze Kerst wel met menne matrak gaan slaan ;)

Van:
Voor:

Jingle Sels, Jingle Sels,
Jingle all the way !

Van:
Voor:

Merry Chrysler!

Van:
Voor:

Zoekertje!

Onze redactie ontving een lezersbrief van een smoorverliefde Alma-bezoeker.

'In de week van 13 november bezocht ik Alma 1. Terwijl ik aanschouf, zag ik daar het mooiste meisje dat ik ooit gezien heb! Veto, jullie moeten me helpen zoeken naar dit meisje!

Ze heeft volgende kenmerken:

- Bruin, golvend haar
- Bril
- Witte schoenen
- Lichte sproetjes
- Ze nam een warme schotel
- Studeert sowieso Letteren'

Kan jij ons helpen? Stuur naar veto@veto.be

Verras je naasten deze Kerst met een academisch getint cadeau!

colofon

Hoofdredacteur Kasper Nollet

Redactiesecretaris en v.u. Freya Caris

Redactie Simon Tibo (redacteur onderwijs), Anke Neys (redacteur student), Lara Turgut (redacteur internationaal), Elias Fret (redacteur cultuur), Emilia Van Droogenbroeck (redacteur illustratie & cartoon), Robin Geukens (redacteur media & PR), Maud Reekmans (verantwoordelijke navraag), Femke Beutels (verantwoordelijke eindredactie), Femke Van Crombrugge (verantwoordelijke TVeto), Eva Coppens (verantwoordelijke groepsgevoel & welzijn), Wolf France (verantwoordelijke financiën)

Eindredactie Fien Bostijn, Kimberly Vrancken, Anna Claes, Kasper 'De beste Veteranenploeg oo- ah wacht, die heb ik al :)' Nollet, Freya Caris, Simon Tibo, Anke Neys, Lara 'lekker eten (kroketjes:))' Turgut, Elias 'een 10 voor Academisch Frans' Fret, Robin Geukens, Maud 'toekomstperspectief' Reekmans, Eva Coppens en Femke 'een knuffel' Beutels
Vormgeving Freya Caris
Cover Kasper Nollet en Robin Geukens (foto) Freya Caris (vormgeving)
Schrijvers Witsier Laurysen, Simon Tibo, Freya Caris, Radin 'een pot honing' Agheli, Kasper Nollet, Zaura 'mijn diploma' Van Eeckert, Elias Fret, Robin Geukens, Noëlle Habraken, Lara Turgut, Simeon 'een trompet' Duwel, Kimberly Vrancken, Anouk Bries, Jasmien Van de Beek, Willem 'Oma's centen' Langens, Femke Beutels, Pieterjan Douchy, Simon 'wereldvrede :))' Sterck, Noah Put, Maud Reekmans
Illustratoren Emilia Van Droogenbroeck, Sousanna 'geluk voor allen' Zacharian, Freya Caris, Mira Caris, Stef Janssens, Lizzy Vercaempst
Fotografen Elise Renckens, Kasper Nollet, Robin Geukens, Illias Teirlinck, Emy Elleboog, Greenpeace
Beeldpaginas Stef Janssens, Lizzy Vercaempst en Robin Geukens
KU Leugen Kasper Nollet, Johannes 'vetorecht' Paulus, Simeon Duwel, Sousanna Zacharian, Lara Lismont
Puzzels en Crypto Heike Oostijn, Kasper Nollet
TVeto Felicitée Bimina, Mirka Rozenski, Margot Baelemans, Radin Agheli, Kasper Nollet, Femke 'Happy Socks' van Crombrugge
Veto English Sousanna Zacharian, Anna Claes, Lara Turgut en Femke Beutels

Wil je hier volgende keer ook vernoemd staan? Kom dan naar onze redactievergadering op donderdag om 20u in 's-Meiersstraat 5, bezoek onze Facebookgroep of stuur een berichtje naar veto@veto.be en beantwoord de vraag 'Wat zou je graag krijgen als kerstcadeau?'

KU LEUVEN

Op zoek naar een origineel kerstcadeau?

Ontdek ons aanbod in de KU Leuven-Shop

Naamsestraat 22
3000 Leuven

www.kuleuven.be/shop